

Min käre Broder,
vår Morbror och Farbror

Olof Larsson

* 13/6 1898

har i dag stilla insomnat.
Sörjd och saknad av oss, övrig
släkt och vänner.

Brismene och Trädet
den 29 december 1969

HEDVIG Syskonbarnen

Sakta aftonens skuggor falla
Efter livets strid
Glömda äro plågor alla
Allt är stilla ro och frid

Jordfästningen äger rum i
Kölaby kyrka, fredagen den 9
jan. kl. 12.30.

Släkt och vänner som önska
övervara akten samlas i kyr-
kan och inbjudes efter akten
till minnesstund i Kölaby För-
samlingshem, därefter grav-
sättning å Brismene kyrkogård.

Svar om deltagande senast
onsdagen den 7 jan. till tel.
0515/530 44.

Klädsel: kavaj.

Meddelas och inbjudes en-
dast på detta sätt.

Vår kära lilla Mor,
Mormor och Farmor

Anna Jansson

* 13/5 1893

har i dag stilla insomnat, läm-
nande oss, syskon, övrig släkt
och vänner i stor sorg och
saknad.

Frökingsgården, Kinnarp,
den 7 jan. 1970

BARN

Barnbarn
Barnbarnsbarn

Vi hann ej säga Dig farväl
Ty döden kom så fort
Men nu vi säga Dig vårt tack
Vid evighetens port.

Jordfästningen äger rum i
Börstigs kyrka fredagen den
16 jan. kl. 14.00.

Alla som önska följa vår
kära samlas i kyrkan och in-
bjudes efter akten till min-
nesstund å Kinnarps Pension-
nat.

Svar om deltagande senast
den 14/1 till tel. 0515/113 20.

Klädsel: kavaj.

Meddelas och inbjudes en-
dast på detta sätt!

Anna Jansson. Fru Anna Jansson,
Frökingsgården, Kinnarp, har avlidit.
Den bortgångna var född 1893 i Asarp.
Hon kom i samband med sitt gif-
termål till Börstig, där hon tillsam-
mans med maken Ernst Jansson
brukade gården Musla.

Änka sedan 1951 sörjes den bort-
gångna av barn, barnbarn och barn-
barnsbarn. 13/1-70.

Börstigs missionsförsamling

Vid söndagens förmiddagsguds-
tjänst sjöng först flickan Miriam
Enarson till gitarrackompanjemang
"Strålände stjärna" varpå följde uni-
son "Nu segrar alla trognas hopp".
Pastor Philip Enarson sjöng "Blott
en kort liten tid" och "Nu är för-
soningsdagen kommen" och predika-
de från dagens text 2:41-52 med
tema "Hur skall vi bevara Jesu gem-
enskap också i vardagslivet". Phi-
lip Enarson och Paul Gustavsson fö-
renade i bön och sången 442 sjöngs.
Ett gott offer upptogs. 15/1-70.

I Börstigs kyrka jordfästes på
fredagen fru Anna Jansson. Frök-
ingsgården, Kinnarp. Sorgeakten
inleddes av kantor Rut Andersson
som spelade Préludium i c-moll av
L. Kaestel och sjöng därefter "Gud
är din Fader" av A. Södersten. Of-
ficiant var kyrkoherde Ewald Svens-
son. Dalum, som höll griftetal med
ledning av Psalt. 23:4 och förrättade
jordfästningen. Fru Andersson sjöng
"När min vandring på jorden är
slut" av A. H. Ackley. Till tonerna
av "Nu lämna vi stoffet åt graven"
av A. Runbäck fördes kistan ut ur
kyrkan för gravsättning.

Vid graven tog barn och barnbarn,
övrig släkt och vänner ett sista far-
väl och smyckade vilorummet med
en rik blomstergård. 17/1-70.

85 år

1970.

85 år fyller den 17 januari fru An-
nié Andersson, född Gustavsson, ma-
ka till framlidne nämndemannen Os-
kar Andersson, Kronogården, Börstig.
Jubilaren, som är född i Skånings-
Asaka, hade i ungdomen anställning
vid Skara mejeri och kom 1908 till
dåvarande mejeriet i Döve, Börstig.
Vid giftermål påföljande år kom hon
till Kronogården, där hon alltjämt
är bosatt.

Ytterligare anstånd med Börstigåtal

20/1-70.

Senast i går skulle åtal va-
ra väckt i målet mot den
yngling från Börstig som är
häktad som misstänkt för att
ha anlagt en rad av de
s.k. Börstigsbränderna. Läns-
åklagare Styring beviljades
emellertid ytterligare an-
stånd med sista dagen för
åtal och detta skall nu vara
väckt senast den 3 februari.

Börstigs Missionshus 29/1-70.

Norra Åtradalens församlingkrets
var i söndags samlade till årsmöte i
Börstigs missionshus. Som inledning
sjöngs "Min Gud när jag betänker
vad Du har gjort för mig". Pastor
Philip Enarson höll en kort predi-
kan om "barnskapets ställning hos
Gud är att tjäna, icke att förtjäna",
och ledde i bön och sjöng "Här väx-
lar av dagar, år". Kretsens ordf.
Gunnar Josefsson hälsade välkom-
men och höll tal, "Det är viktigt att
vara redo".

Förhandlingar följde under Gunnar
Josefssons ledning. Det blev omval
av samtliga funktionärer, däribland
Ivan Gustavsson som sekr. och Dani-
el Vernersson, kassör. Beslut fat-
tades om missionsmöte och Kvinnor-
nas intern. böndag nästa år. En mö-
tesvecka skall förläggas till Kärr-
åkra till hösten. Årsberättelsen före-
drogs av pastor Enarson varvid hölls
parentation över tre avlidna med-
lemmar.

Beslut fattades om en försam-
lingarnas gemensamma utflykt. Kas-
san omslöt 37.546 kr med en behål-
ning av 3.190 kr.

Mötets ordf. tackade kretsens för-
samlingsföreståndare pastor Enarson
för trogen tjänst. Vårdförsamlingen
bjöd på kaffe, som föregicks av bön
som leddes av Johannes Johansson
och mötet avslutades med sången
"O, må ingen bli tillbaka".

Årsmöte med Börstigs Missionsför- samling

Börstigs Missionsförsamling har
haft årsmöte hos Bengt Samuelsson,
Tornarp. Mötet inleddes med "Hav
tack o Gud för all den nåd som du
bevisat mig". Församlingens pastor
Philip Enarson läste Ps. 142, väl-
komsthälsade och förenade i bön.

Till mötets ordförande valdes pas-
tor Enarsson. Styrelsen omvaldes
med Elias Abrahamson som ordf.
och Allan Blanck v. ordf.; Ingrid Sa-
muelson sekr. och Sven Svensson
kassör. Nyvald i styrelsen är Lennart
Johansson.

För söndagsskolan omvaldes före-
ståndare och lärare med nyval av
Linnéa Samuelson som medhjälpare.
Föreståndaren för syföreningen om-
valdes.

Ombud för VMF i Skövde Sven
Svensson med Bengt Samuelson som
suppl.; för SAM i Jönköping Tor-
sten Claesson, suppl. Greta Ericson.
Revisorerna Bengt Samuelson, Jo-
hannes Johansson omvaldes.

Kassan omslöt kr 9.743 med en be-
hållning av 978 kr. Fondmedlet ut-
gjorde 7.676 kr. Bland utgifterna
märkas: Till SMF 1.650 kr, VMF 350,
SAM 364, Soldatmission 224 kr och
till kretskassan 3.993 kr.

Beslut fattades att hålla Missions-
möte den 16 aug. och Skördefest 1
nov. och att kalla talare och sångare
till dessa högtider. En utflykt för
söndagsskolan tillsammans med
Kärråkra och S. Vånga, beslöt man
ordna den 24 maj. Syföreningens
försäljning hölls den 7 mars. Anslag
beviljades till VMF och Soldatmis-
sionen. Parentation hölls över avlid-
ne David Johansson, varvid Greta
Ericson förenade i bön och framför-
de även ett varmt tack till pastor
Enarson.

Mötet avslutades med sången "Till
det härliga land ovan skyn", varpå
värdfolket bjöd på kaffe.

31/1-70.

Börstigs CKF-avd.

har hållit årsmöte i Bydegården.
Mötesförhandlingarna leddes av El-
sie Eriksson som hälsade välkommen
och förklarade mötet öppet. Av års-
berättelsen framgick att avd. har un-
der året haft nio protokollförda mö-
ten, en kyrksöndag varit anordnad
med utflykt till Böne kyrka, besök
har gjorts på Frökingsgården där
pensionärerna har bjudits på kaffe,
en naturstig har varit anordnad och
bidrag har skänkts till hushållssko-
lan i Backo, Mem och Cancerfön-
den.

Styrelsen fick följande samman-
sättning: Ordf. Gunborg Danielsson,
v. ordf. Anna-Lisa Johansson, sekr.
Dora Johansson, v. sekr. Britta Nil-
sson, kassör Gunvor Broberg, bitr.
kassör Maj Johansson, styrelsesuppl.
Elsie Eriksson och Greta Larsson,
studiesekr. Gunvor Broberg, täv-
lingsledare Dagny Johansson och
Britta Nilsson. Revisorer: Maj-Lis
Johansson o. Ulla-Britt Kling, pres-
referent Dora Johansson, ledamot i
CUF:s styrelse Gunvor Broberg,
suppl. Marianne Ivarsson. Till parti-
ets distriktsstämma valdes Elsie
Eriksson, suppl. Dagny Johansson,
till kommun- och landstingsvalkret-
sens stämma Gunvor Broberg och
Elsie Eriksson, suppl. Anna-Lisa Jo-
hansson och Maj Johansson, till
kretsombud Gunvor Broberg, suppl.
Britta Nilsson, till distriktsomb. Ma-
rienne Ivarsson, suppl. Dora Johans-
son.

Efter förhandlingarna diskuterades
det nya arbetsårets verksamhet och
nominering för valet i höst. Årsmö-
tet avslutades med ett trevligt kaf-
fesamkväm gemensamt med CP-
avd.

Börstigs missionsförsamling 10/1-70.

Trettondehelgen hölls traditionsen-
ligt söndagsskolans julfest och sam-
tidigt offerdag för SMF:s yttre mis-
sion.

Musik till "Stilla natt" på orgel
utfördes av Britt Samuelsson, var-
efter sjöngs gemensamt "Det är en
ros utsprungen". Ifrån dagens text
Matt. 2:1-11 läste Greta Ericson samt
nedbad välsignelse över högtiden.
Karl-Erik Gustavsson läste välkomst-
verser. En dialog utfördes av ett par
flickor. I övrigt förekom sång av
barnen och en del rörelsesånger och
versläsning i samband med stjärn-
utdelning. Pastor Philip Enarson ta-
lade till barnen, och de bjöds på saft
och kakor och de äldre kaffe.

Många hade mött upp till denna
högtid. Offerinsamlingen blev myc-
ket god. Söndagsskolans insats var
rekordartad och gick upp till 250 kr.
För övrigt blev resultaten 1.050 kr,
alltså gemensamt 1.300 kr.

Pastor Enarson delade sedan ut di-
plom till tre elever som uppnått 13-
årsåldern och tackade föräldrar och
barn och lärare för året som gått.
Barnen fick sedan tidningar, gottpä-
sar och kort, varpå mötet avslutades
med bön.

På söndag blir det förmiddags-
gudstjänst med pastor Enarson som
talare och sångare.

Vår käre Far,
Morfar och Farfar

Sven Salomonsson

* 7/12 1889

har i dag stilla insomnat.
I ljus och tacksamt minne be-
varad av oss, syskon, övrig
släkt och många vänner.

Enetången, Brismene,
den 2 febr. 1970

BARN
Barnbarn
Barnbarnsbarn

Aftonklockan börjat klämta
Kvällens skymning faller på.
Livets låga slutat flämta,
Nu till vila Du fått gå.

Jordfästningen äger rum i
Brismene kyrka lördagen den
7 februari kl 13.00.

Släkt och vänner som önska
övervara jordfästningen sam-
las i kyrkan och inbjudes efter
akten till minnesstund å Kinn-
arps Pensionat.

Svar om deltagande senast
den 5 febr. till tel. 0515/111 70
eller 113 20.

Klädsel: Kavaj.

Meddelas och inbjudes en-
dast på detta sätt!

Sven Salomonsson. F. lantbrukare
Sven Salomonsson, Enetången, Bris-
mene, avled på måndagen. Den bort-
gångne var född 1889 på Enetången,
där han också tillbringat hela sin
levnad. Han övertog gården efter sin
fader och brukade den under många
år. På senare tid har lantbruket va-
rit utarrenderat till en son.

Han sörges närmast av barn, barn-
barn, barnbarnsbarn samt två systrar.
31/2-1970.

Brismene CKF-avd. 7/2-70.
har hållit årsmöte hos fru Stina
Winggren. Ordf. Gulli Arvidsson
ledde förhandlingarna. Under året
har, förutom arbetsmöten, fyra pro-
tokollförda möten hållits. En studie-
resa anordnades den 13 juni till Kos-
ta och Örfors, då man också besök-
te Sanseryds 1200-talskyrka. Studie-
cirkeln "Hjälpas åt" har avslutats
under året. Insamling har gjorts till
staden Backo i Etiopien.

Styrelsen fick följande samman-
sättning: Ordf. Gulli Arvidsson; v.
ordf. Margit Winggren; kassör Stina
Winggren; sekr. May Olofsson; v.
sekr. Asta Abrahamsson. Revisorer:
Rut Olsson och Ella Svensson Täv-
lingsledare Margit Winggren, studie-
sekr. Rut Olsson, ombud för "di-
striktsstämman Aina Andersson och
Margit Winggren, ombud till krets-
stämman samt till kommunorgani-
sations- och landstingsvalkretsens
stämma Stina Winggren och Rut
Olsson, ombud till CP:s distrikts-
stämma Stina Winggren och Aina
Andersson, CP:s kretsstämma Asta
Abrahamsson och Ella Svensson,
pressreferent May Olofsson, ombud
för "Budkavle" Gulli Arvidsson.

Börstig-rättegång i mars med 35 vittnesförhör och 1.000 sidor utredning

På tisdagen inlämnades stämningsansökan till Kinds och Redvägs häradsrätt mot den 23-
årige chaufför från Börstig som misstänks för att ha anlagt en rad av de så kallade
Börstigrändarna samt för grov mened. Utredningen omfattar tusen sidor. Anstånd med
åtalet har lämnats flera gånger på grund av den omfattande utredningen. I höstas beslöt
rätten att åtal skulle vara väckt den 22 december. Men utredningen var inte klar och upp-
skov beviljades till den 19 januari och sedan till den tredje februari.

Den misstänkte 23-åringen är häk-
tad och genomgår för närvarande stor
sinnesundersökning. Läkaren har be-
gärt anstånd med utlåntandet till den
26 i denna månad.

Man räknar med att rättegången i
Ulricehamn kan komma att pågå i
flera veckor. Den kommer troligen
att börja i mitten eller i slutet av
mars. Inte mindre än 35 vittnen samt
målsägare skall höras.

I sin stämningsansökan gör läns-
åklagare Sten Styring i Vänersborg
gällande att 23-åringen gjort sig skyl-

dig till tre mordbränder samt falsk
tillvitelse och grov mened. Den första
mordbranden anlades den 14 januari
1967 i Hjälmersed i Börstig. Skador
för mellan 50.000-60.000 kr. uppstod.
De andra två bränderna inträffade
den 8 oktober då två intill varandra
liggande ladugårdar tändes på. Ska-
dor för 58.000 kr. på den ena och för
35.000-50.000 på den andra ladugår-
den.

Den häktade erkänner att det är
han själv och ingen annan som tänt
på.

Vänsterbilist klarade frontalkrock — hamnade upp och ner

En Brismenebo rullade vid 18-tiden i går runt med sin bil vid Tangen
norr om Brismene på vägen mot Kinnarp. Bilen blev efter en utflykt i
vresig terräng vid sidan om vägen liggande på taket på vägbanan. För-
raren kunde oskadd ta sig ur fordonet. Detta belades med körförbud och
bärgades från platsen.

Missödet inträffade vid möte på ett
darvid upp i en låg stenmur med
högra hjulparet och kantrade efter tio
meter tillbaka över vägen. Men den
hotande frontalkrocken undgicks.

Börstigrättegång i mars trots helomvändning? 22-åringen i nya förhör

Den för falsk tillvitelse, grov mened och mordbrand åtalade 22-åringen
från Börstig har nu tagit tillbaka alla sina tidigare erkännanden. Därmed
är den tragiska Börstiggaffären inne i en ny fas. Varken länsåklagare
Sten Styring eller ynglingens advokat, Bertill Kenne i Skövde, är sär-
skilt förvånade över helomvändningen.

Vad som nu närmast kommer att
hända är, att ynglingen tas i nya för-
hör. Han genomgår för närvarande
psykiatrisk undersökning. Advokat
Kenne överväger också att begära
häktningens upphävande.

Enligt ett uttalande av länsåklaga-
re Styring skulle inte rättegången,
som var planerad äga rum i Ulrice-
hamn med början i mars, behöva för-
senas på grund av det nya läge som
inträtt. Det är dock troligt att läka-
ren får förlängt anstånd med sitt ut-
låtande. Detta skulle annars ingivits
den 28 februari.

Det var i november som 22-
åringen anhölls som misstänkt för tre
mordbränder i sin hemtrakt under
hösten. Han erkände samtliga men
tog även på sig hela ansvaret för vad
som hände i Börstig åren 1964-65.
För dessa händelser har han tidigare
avtjänat straff tillsammans med två
kamrater. Ynglingen menade att des-
sa var helt oskyldiga till det inträff-
ade.

— I Brismene kyrka jordfästes i
lördags Sven Salomonsson. Ene-
tången, Brismene. Som inledning på
sorgeakten spelade kantor Evy Hans-
son Gammal föbodsalm av Ö. Lind-
berg. Pastor Reidar Jahnsen sjöng
"Namnet Jesus vill jag fånga" av
A. Adolfsson. Kyrkoherde Ewald
Svensson höll griftetal med ledning
av orden i Joh. 9:4 samt förrättade
jordfästningen. Pastor Jahnsen sjöng
"Den stora vita här" av Grieg. Till
tonerna av Preludium e-moll av
Bach fördes kistan ut ur kyrkan
för gravsättning.

Vid graven tog barn, barnbarn,
övrig släkt och vänner ett sista far-
väl och en rik blomstergård nedla-
des. 1970.

BRISMENE MISSIONSHUS

Fredag kl 19 missionsauktion.
Gåvor och paket mottages tack-
samt. Alla välkomna!

Börstigs missionshus

Trots vädret med snöhinder hade
ett flertal mött upp till söndagens
gudstjänst i Börstigs missionshus. Mö-
tet inleddes med "Det är saligt på
Jesus få tro", varpå Greta Ericson
hälsade välkommen, läste dagens text
från 2:6:1-10-5:17-20 och förenade i
bön. Sången "Tätt vid korset Jesus
kär" sjöngs unisont.

Ing-Britt Nilsson och Marianne An-
dersson sjöng duett, varpå följde
bön och allsång. Evangelist Marianne
vitnade över text från Jesaja 55:1,
och sjöng solo "Man säger jag dröm-
mer, o lät mig drömma, min dröm
är sann" till gitarrackompanjemang.

Ing-Britt Ekblom-Nilsson talade
över Ps 23 Jesaja 12:3 och Luk. 5:10
samt sjöng till dragspel "Jag har
vandrat med Jesus". En duett utför-
des och som avslutning sjöngs "O må
ingen bli tillbaka".

På söndag blir det åter gudstjänst
med prosten Philip Enarsson som
talare och sångare. 26/2-70.

Börstigsynglingen har åter erkänt

Den 22-åriga Börstigsynglingen fortsätter att bolla med sina erkännanden och sina återtaganden. Efter att för någon vecka sedan tagit tillbaka erkännanden om mordbränder erkände han inför nya förhör att han var ensam skyldig. Vid de förnyade förhören berättade ynglingen att han ljugit för att vara sin försvarsadvokat till lags.

Länsåklagare Sten Styring har inför förberedelserna till den nya rättegången fått ta emot hotelser från hittills okänt håll. Inte bara länsåklagaren själv utan också dennes familj har trakasserats under senare tid. Liknande anonyma hotelser har riktats mot en annan utredare, 1:e kriminalassistent Fritiof Holmgren, Borås. 24/2-70.

Börstigsåtalet uppskjutet ånyo

Huvudförhandlingarna i börstighärvan som skulle ha hållits i mitten på mars har försenats ytterligare då den läkare som haft hand om den psykiatriska undersökningen av den häktade börstigsbon fått uppskov med sitt utlåtande till den 1 april. En ytterligare tidsförseening förorsakas av att länsåklagare Sten Styring och försvarsadvokat Bertil Kenne skall höra ett 50-tal vittnen före huvudförhandlingarna.

Länsåklagare Sten Styring har två gånger fått åtalet uppskjutet. Detta är alltså det tredje uppskottet i målet, som beräknas ta fem veckor i anspråk. Tidigast i mitten av maj kan man räkna med slutplädering. 3/3-70.

Börstigs Missionshus

Missionsförsäljning lörd. 19.00
VÄLKOMNA!

Missionsförsäljning i Brismene 5/3-70.

Missionsförsäljning hölls i fredags i Brismene Missionshus. Pastor Philip Enarson höll en inledande predikan, varefter följde servering. Sedan vidtog försäljning på handarbete och skänkta varor. Som utropare tjänade pastor Enarson och Harry Larsson. Auktionen som var välbesökt inbringade 2500 kr.

Från församl. årsmöte kan nämnas att under år 1969 har till Sv. missionsförbundets mission lämnats 1814 kr, till Israelsmissionen 2455 kr. Anslag har vidare lämnats till bl.a. Soldatmissionen och länsförbundet.

Börstigs RLF-avd. 7/3-70.

har hållit årsmöte i Bygdegården under ordförandeskap av Ingvar Torstensson. De ledamöter som stod i tur att avgå — sekr. Ake Danielsson, kassör Carl-J. Holm samt Einar Johansson — omvaldes. Kvarstående i styrelsen är Lennart Ivarsson, Bertil Broberg, Bengt Samuelsson samt Ingvar Torstensson. Suppleanter: Carl Lundgren, Arnold Johansson. Revisorer: Ingemar Eriksson och Sten Andersson. Till studiekontaktman valdes Allan Johansson. Kontaktman i Jordbrukskassan: Einar Johansson. Ombud till länsförbundsstämman Johannes Johansson samt ordf. Till kontaktman i jordbrukets utredningsinstitut valdes Hans Johansson. Styrelsen fick i uppdrag att undersöka möjligheterna att arrangera en sällskapsresa. Efter förhandlingarna hölls föredrag av konsulent Christina Planck, Skara, om ungdomsuppfödning som följdes av en stunds diskussion. Vidare förekom kaffeservering samt utlottning för närvarande medlemmar.

Börstigs missionsförsamlings syförening 12/3-70.

hade i lördags försäljning av sina alster och skänkta gåvor. Mycket folk hade mött upp då samlings-sången "Så älskade Gud världen all" ljöd. Pastor Reidar Jahnsen och Philip Enarson sjöng tillsammans "Bar du min börda" och "Sänd bud på Ham" norsk text.

Pastor Jahnsen predikade om Jesu kamp för frälsning åt en hel värld och människors likegiltighet inför denna kamp i Getsemane, texten hämtad från Luk. 22:42. Därpå följde servering. Pastor Enarson skötte klubban som utropare på ett förtjänstfullt sätt. Försäljningen inbringade ett vackert resultat 4.200 kr. På söndag blir gudstjänst på eftermiddagen med pastor Enarson som talare och sångare.

Börstig-Brismene Röda Korskrets

har årsmöte i Börstigs Bygdegård tisd. den 17/3 kl. 19.30.
Styrelsen

Börstigrättegång börjar 13 april 45 vittnen hörs

Rättegången om mordbränderna i Börstig börjar i Ulricehamns tingshus måndagen den 13 april och är planerad att pågå tre dagar i veckan under fem veckors tid. 45 vittnen kommer att höras, däribland många Börstigsbor.

Den häktade ynglingen har tidigare tagit tillbaka sitt erkännande men medger nu att han ensam anlagt mordbränder och åstadkommit skadegörelse i Börstig och i Humla under åren 1964-1969.

Ordförande under förhandlingarna blir häradshövding Allan Källoff. Den häktade Börstigsbon försvaras av advokat Bertil Kenne. Skövde, och åklagare är Sten Styring, Vänersborg. 1970.

Min älskade Make,
vår käre Far,
Morfar och Farfar

Rudolf Abrahamsson

* 26/7 1892

har efter en tids sjukdom stilla insomnat. I tacksamt minne bevarad av oss, övrig släkt och vänner.

Brismene den 17 mars 1970

SIGRID

Mats och Ing-Britt
Anna-Greta och Gustav
Bengt och Ingrid
Rune och Birgit
Margot och Lars
Barbro och Roland
Barnbarn
Barnbarnsbarn

Ack Herre Jesu, hör min röst:
Gör dig ett tempel i mitt bröst,

Uti mitt hjärta bliv och bo,
Så har jag tröst och evig ro.

Jordfästningen äger rum i Kinneveds kyrka tisdagen den 24 mars kl 11.00.

Rudolf Abrahamsson. F. lantbrukare Rudolf Abrahamsson, Frökingsgården, Kinnarp, avled på måndagen. Den bortgångne var född 1892 i Ekesgården, Brismene. Under många år innehade och brukade han Villiamsholm i Brismene. Han har helt ägnat sig åt sitt jordbruk och dess skötsel. Närmast sörjande är maka, barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

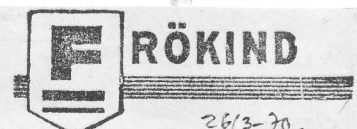
Börstigs Missionshus 19/3-70.
Söndagseftermiddagens möte började med sången "Brist ut min själ, 1 lovsångs ljud" av Fanny Crosby. Lars Enarson inledde med att läsa Filip. 3:10-14 och förenade i bön. Lars och Philip Enarson sjöng till Lars gitarrackompanjemang duett "Bara en människa" och "Vem kan läka hjärtesåren". Pastor Enarson predikade över den 42:a psalmen 4-12 vers. med tema "Var är nu din Gud". Ytterligare en duett sjöngs "Nära Dig o, Herre kär" och gemensamt "Gud är vår tillflykt, starkhet och borg" av Joh. Gustavson. Greta Ericson avslutade med bön. Offer upptogs för verksamheten.

Brismene RLF-avd. 19/3-70.
har hållit årsmöte i Hembygdsgården. De styrelseledamöter som var i tur att avgå omvaldes, varför styrelsen fick följande sammansättning: Ordf. Ivan Gustavsson, Skansen, v. ordf. Janne Brisbo, Östergården, sekr. Sune Harrysson, Börsholm, kassör Olof Arvidsson, Stommen, samt Arne Andersson, Angrimstorp. Suppleanter: Göran Vinggren, Klockaregården, Fritz Landin, Sännarp, och Lars-Olof Abrahamsson, Ekersgården. Revisorer Håkan Olsson och Anders Andersson. Till kontaktman med Jordbrukets utredningsinstitut Håkan Olsson, Skattegården, och som kontaktman med Jordbrukskassan Sven Andersson, Millomgården. Ombud vid länsförbundsstämman blev Sune Harrysson och Ivan Gustavsson. Organisationsutredningens förslag om ett samgående mellan Lantbruksförbundet och RLF tillstyrktes enhälligt av mötet, som föreslog namnet Lantbruksförbundet-RLF på organisationen. Efter förhandlingarna och kaffesamkväm informerade ombudsman Sigvard Östäng om aktuella frågor och visade en film. Vidare förekom den sedvanliga utlottningen av kaffe.

— I Kinneveds kyrka jordfästes i tisdags Rudolf Abrahamsson, Brismene. Fröken Margareta Thor inledde sorgeakten med att spela "När jag skall lämna världen". Pastor Reidar Jahnsen sjöng "Herre, mitt hjärta längtar" av L. Sandell. Kyrkoherde Evald Svensson förrättade jordfästningen och höll grifttalen med ledning av Joh. 3:16. Pastor Jahnsen sjöng därefter "Håll dig vid klippan" av O. Ottander.

För maka och barn talade kyrkoherde Svensson. Övrig släkt och vänner uttalade avskedsord. För personal och pensionärer på Frökingsgården talade syster Bojan Andersson och för Frökings socialnämnd dess v. ordf. Alex Johansson. En rik blomstergård hade ägnats den bortgångnes minne och dessutom hade rika gåvor insänts till missionen. Vid en minnesstund efteråt på Kinnarps pensionat höll kyrkoherde Svensson en avslutande andaktsstund.

Ungdomsgudstjänst i Brismene 26/3-70.
Långfredagen hålls passionsgudstjänst i Brismene kyrka med medverkan av Göteve och Floby ungdomskörer, ungdomssekr. Gunnar Götlind och pastor Reidar Jahnsen.

Min käre Pappa

Ivan Andersson

* 17/11 1911

har i dag stilla insomnat. I ljusst och tacksamt minne bevarad av mig, syskon, övrig släkt och vänner.

Kringlarp, Börstig, den 23 mars 1970.

SIV

Blott en dag ett ögonblick i sänder, Vilken tröst, evad som kommer på! Allt ju vilar i min Faders händer: Skulle jag, som barn, väl ängslas då?

Jordfästningen äger rum i Börstigs kyrka torsdagen den 2 april kl. 13.00.

De som önska övervara begravningsakten samlas i kyrkan och inbjudes efter akten till minnesstund å Kinnarps Pensionat.

Valfri klädsel.

Svar om deltagande önskas senast den 31 mars till tel. 0515/172 00.

Meddelas och inbjudes endast på detta sätt.

Ungdomsgudstjänst i Brismene kyrka ^{2/4} -70.

Långfredagens kväll hade en stor skara åhörare mött upp för att lyssna till budskapet i ord och toner i Brismene kyrka. Pastor Reidar Jahnsen kunde blicka ut över en så gott som fullsatt kyrka när han hälsade de församlade välkomna och då också passade på att hälsa ungdomssekr. Gunnar Götling välkommen till Brismene. Kyrkans Ungdom i Kinneveds pastorat, som ordnat med gudstjänsten, har ett gott samarbete med NTO ungdomssektion i Kinnarp och man försöker ordna sammankomster så att man inte konkurrerar med varandra om ungdomen. Kyrkans

Ungdom samlas varannan fredag i Kinnarps Centralskola. Många ungdomar hade också mött upp för att delta i gudstjänsten.

Göteve-Floby Ungdomskör sjöng inledningsvis under Gunnar Götling's ledning "Kristus vid ditt kors" av C. Roberts och "Vid korset" i arr. för damkör av Sven Wik. Efter psalmsång lästes femte akten av vår Herres Jesu Kristi lidande. Första stycket lästes av Jan-Erik Johansson, varefter följde duettsång av Ka-

rin Jahnsen och Anne-Torill Anderssen. Andra stycket lästes av Katarina Johansson och musikstud. Solveig Häggkvist sjöng "På Golgata" av W. M. Dorwood. Gunnar Götling läste tredje stycket och kören sjöng "Vad är han för ditt hjärta" av Gunnar Petersén. Pastor Jahnsen predikade över ämnet "Se mannen". Efter psalmsång och altartjänst sjöng ungdomskören ytterligare två sånger "Tätt intill korset" av J. Cruger och "Mänsklig visdom" efter gammal fransk melodi. Fyra blåsare spelade "Wer hat Dich so geschlagen", koral av J. S. Bach. Psalm och postludium avslutade en högtidlig och givande gudstjänst.

I Börstigs kyrka jordfästades på torsdagen Ivan Andersson, Kringlarp, Börstig. Fru Rut Andersson inledde sorgeakten med Voluntary av J. Stanley och sjöng "I djupet av mitt hjärta" av O. Ahnfeldt. Kyrkoherde Evald Svensson förrättade jordfästningen och höll grifftal med ledning av orden i Luk. 24:29. Fru Andersson sjöng "Snart randas en dag" av A. L. Skog. Medan Fantasi av O. Gibbons spelades fördes kistan ut ur kyrkan för gravsättning.

Vid graven frambar den bortgångnes dotter, övrig släkt och vänner ett sista farväl och en rik blomstergård nedlades vid griften.

BRISMENE MISSIONSHUS

LÖRDAG KL. 19.30

VÅRFEST

Medverkande: Pastor Hans Andersson och Evangeliiteamet från Värnamo. Pastor Enarsson. — Servering.

ALLA VÄLKOMNA!

Juniorföreningen

BÖRSTIG

Flämslättafton

i Bygdegården, 10 april kl. 19.30. Stiftsadjunkt Lennart Franck talar och visar bilder från Flämslätt. Pastor Reidar Jahnsen medverkar. Servering. Åror. Gåvor och paket till minst 3 kronors värde mottages med tacksamhet. Alla hjärtligt välkomna!

Kyrkl. syföreningarna
Kyrkobrodererna

Målet mot Börstigbon inlett ^{14/4-70.} Fem veckors rättegång väntar

Första dagens förhandlingar i Ulricehamns tingshus mot den 23-åriga mordbrandmisstänkte Börstigbon pågick under åtta timmar. Mannen är åtalad för ett 30-tal brott, däribland 7 mordbränder. Målet är det största som handlagts i Ulricehamn och beräknas pågå fem veckor under vilka ett 40-tal vittnen skall höras. De tidigare två dömda männen sitter nu som målsägande.

Den åtalade fritar helt sina forna kamrater från allt vad han i häradsrätt, hovrätt och högsta domstol gjort gällande att de varit medskyldiga till.

Ett skott mot en gammal höna uppges ha utlöst den första aggressionen som sedan följdes av att 23-åringen började skära sönder däck, slå sönder fönsterrutor och slutligen tända på ladugårdar. Att han angav de båda kamraterna som medagerande berodde på, sade han, att polisen utgick från att de var skyldiga och så gjorde man också hemma i byn.

Tjugotrearingen har lämnat in te mindre än elva versioner.

— Vilken är den riktiga? undrade hans försvarare, som redan från början deklarerat att han ställer sig tveksam till svarandens erkännande.

Länsåklagare Styring, Vänersborg, t. h. och kriminalpolis Fritiof Holmgren, Borås på väg till rättegången.

Ivan Andersson. Byggnadsnickaren Ivan Andersson, Kringlarp, Börstig, avled på måndagen. Den bortgångne var född 1911 i Börstig, där han också varit bosatt hela sitt liv. Han har varit verksam som snickare hos byggmästare i trakten men har också praktiserat självständigt. Han innehade sedan många år även ett lantbruk som emellertid har varit utarrenderat.

Han sörjes närmast av dotter, syskon, svåger och syskonbarn.

— Börstigs ka fred. 10 högm., kh Svensson, påskd. 10 högm., Jahnsen, annand. 19.30 Döve Församling, gudstj., kh Svensson, onsd. 14 Börstigs kyrkl. syf. h. Asta Arvidstam, Tornarp. — Brismene ka långfred. 19.30 ungd.gudstj., Jahnsen, annand. 10 högm., Jahnsen, torsd. 14.30 Brismene kyrkl. syf. h. Aina Andersson, Millomg.

Börstigs missionshus: fred. 11 i S. Vånga medl. intag. HHN. påskd. 11 gemens. i Trädet.

Brismene missionshus: fred. 11 i S. Vånga medl. intag HHN. påskd. 11 gemens. i Trädet.

BÖRSTIGS Bygdegårdsförening

håller årsmöte i Bygdegården tisdagen den 31 mars kl. 19.30. Styrelsen

Snösparvar i Döve

Greta Eriksson, Margretelund, Döve, fick i går besök av snösparvar, sex stycken. Det har aldrig hänt förr. Fru Greta säger att snösparven enligt sakkunskapen håller sig till fjällvärlden och i vårt land inte stannar till längre söderut än i Dalarnas kalfjäll. Följaktligen är besöket i Döve en märklig händelse. Har fågelvärlden förvirrats av vinterns omlokalisering till förvåren?

Margretelund gästades för övrigt för ett par dagar sedan av en flock gråsiskor, också det en märklig händelse.
14/4-70.

BÖRSTIG m. omnejd

Lördagen den 18/4 med början kl 10 i bygdegården, kommer försäljning av dam- och barnklänningar, tunika, byxor, goss och flick, prydnadskudlar m.m. att ske.

Tures Textilförsäljning.

Börstigmålet

16/4-70.

Polisen i Skaraborg var "hård" i förhören

Huvudförhandlingen med den häktade 23-åringen från Börstig som erkänt mordbränder och sabotage i sin hemsocken under flera års tid fortsatte på onsdagen i Ulricehamn. Han erkänner sig skyldig till allt och fritar helt sina tidigare kamrater, vilka avtjänat straff som delaktiga i de många dåden. Nu deltar de i rättegången som målsägande.

Både den häktade och de båda målsägandena påstod att polisen i Skaraborg varit "hård" vid förhören och att orden lagts till rätta i munnen på de tilltalade för att de skulle passa polisen i utredningen. På torsdagen kommer den tidigare utredningspolisen att höras som vittne. Onsdagens förhandling gällde falsk tillvitelse. Länsåklagare Sten Styning, Vänersborg, utvecklade vidare sitt åtal i menedsavsnittet. Han framhöll på nytt att svaranden hade haft rätt att vägra vittna i högsta domstolen.

Torsdagens Börstigrättegång Flera timmars vittnesförhör med utredare från Skaraborg

18/4-70.

Torsdagens förhandlingar i Börstigmålet vid Kinds och Redvägs häradsrätt i Ulricehamn innebar timslånga förhör med de polismän från Skaraborg som skötte den tidigare Börstigrättegången — utredningen som ledde fram till fällande domar för tre ynglingar. Länsåklagare Styning söker nu bevisa att den yngling som erkänt att han ensam anlagt bränderna verkligen är skyldig och att de två övriga, som nu är målsägare, inte haft något med bränder och skadegörelse att göra. Det var naturligtvis svårt för polismännen att minnas detaljer i den tidigare utredningen. Samtliga förnekade dock att några som helst oegentligheter skulle ha förekommit. Ynglingarna hade erkänt spontant och några ord lades inte i munnen på dem, hette det.

Det är speciellt en av de båda målsägarna som påstått att polisförhören efter anhållandet 1965 var besvärliga och att poliserna sökte pressa fram ett erkännande. Ynglingen var och är ytterst tystlåtn. Polismännen berättade att han var svår att förhöra och att han ofta föll i gråt. Men förhören gick mycket lugnt till väga och han utsattes inte för några ledande frågor, framhöll polismännen.

Vittnesförhör hölls under torsdagen med bl. a. förre chefsåklagaren i Falköping Bengt Forssander, undersökningsledare 1965, poliskonstapel Alf Ottosson samt kriminalassistenterna Sigvard Gamberg, Clarence Hoff och Olof Nanndahl.

Vid förhöret med hr Forssander frågade länsåklagaren rätt ingående hur själva anhållandet gått till. Om ynglingarna delgivits misstanke om mordbränder, om de upplysts om att de hade rätt till advokat et cetera. Frågorna blev naturligt nog ganska besvärande för vittnet som bl. a. upplyste han "hållit på med åklageri i 35 år".

— Jag har aldrig uttalat misstanke om tjänstefel, sade hr Styning. Det är inte frågan om att försöka sätta fast er.

— Var ni inte påverkad av den starka opinionen i bygden. Ville ni inte till varje pris ha fast ynglingarna, frågade rättens ordförande, häradshövding Allan Källdoff

— Jag hade inga förutfattade meningar, men det är klart att man siktade in sig på att de var skyldiga.

Irriterad ton

Det kom stundtals att bli en ganska irriterad ton mellan de båda åklagarna. Så irriterad att häradshövdingen kände sig föranlåten säga:

— Det här är ett känsligt förhör och jag vill gärna gjuta lite olja på vägorna. Vi vet att misstag kan ha begåtts och vi måste försöka bidra till utredningen. Chefsåklagaren får finna sig i frågor som är obehagliga till sin innebörd.

Sammanfördes

När 23-åringen, som nu är åtalad för dåden i Börstig, erkänt 1965 sammanfördes har med den tystlåtna ynglingen som nu är en av målsägarna. Han hade order att säga att han erkänt och att han tyckte att kamraterna också skulle berätta vad han gjort. Då erkände ynglingen att han också hade del i bränder och skadegörelse. Det var detta sammanförande som man länge uppehöll sig vid under förhören.

Både länsåklagaren, häradshövdingen och den häktades advokat Bertil Kenne frågade gång på gång hur sammanförandet i Skövde gått till. Om det inte ställts ledande frågor etc. Hr Forssander svarade att allt hade gått lugnt tillväga. Erkännandet kom spontant även om berättelsen inte var sammanhängande.

Kriminalass. Clarence Hoff var förhörsledare 1965. Länsåklagaren frågade honom: — Var de tre ynglingarna misstänkta innan ni började utredningen?

— Jag har inget minne av det. Men polisen intresserade sig för dem.

Man uppehöll sig länge vid hur färdige målsägaren betett sig under de olika förhören.

— Hur var hans sinnesstämning under förhören?

— Jag överlåter åt domstolen att bedöma det.

— Var hans erkännanden tillförlitliga?

— Då var jag nog av den uppfattningen att han inte gärna kunde ha hittat på alltsammans.

— Det kan inte varit så att ni t. ex. frågat honom om det var han som tänt på där och där, frågade häradshövdingen.

— Sådant har inte förekommit, svarade hr Hoff.

Kaffet var sant

Den andre målsägaren ville också ha det till att han fått ledande frågor vid förhören. Han sade vidare: — När vi drack kaffe på ett förhörsrum i Falköping blev Hoff arg på mig och slog näven i bordet så att kaffekopparna höll på att ramla i golvet. Är det brukligt att det går till så?

— En ren fantasiprodukt, sade hr Hoff. Det enda som är sant är att jag bjöd honom på kaffe.

Lugnt och sansat

Kriminalass. Nanndahl var protokollförare under förra utredningen och han vitsordade att förhören gått lugnt och sansat till.

— Hur ställdes frågorna då?

— Det var inga ledande frågor och något hot förekom inte, sade hr Nanndahl.

— Blev det någon diskussion om vad som skulle skrivas i protokollet?

— Nej.

Trevliga förhör

Också den dam som fungerat som sekreterare under förhören hördes.

— Jag tyckte förhören verkade trevliga. Förhörsledaren var inte hård, svarade hon.

Fortsättning tisdag

På tisdag fortsätter rättegången. Länsåklagaren skall då ytterligare utveckla sin talan samt förhöra de tre ynglingarna. Vidare kommer fem personer att höras som vittnen.

BRISMENE

Flämslättsafton

i Hembygdegården d. 24 april kl 19.30. Andaktsstund av pastor R. Jahnsen. Över ämnet "Strövtåg i Västgötabygd" berättar till ljusbilder kyrkoherde Erik Angrimer. Servering. Paketauktion. Gåvor och paket till minst 3 kr värde mottages med tacksamhet. Alla varmt välkomna!

Kyrkl. Syföreningen

Börstigs missionshus

Söndagens gudstjänst började med Lina Sandells "Jag är en pilgrim här". Pastor Philip Enarson sjöng till gitarrackompanjemang "Han håller hela världen i sin hand", läste som inledning dagens text hämfad från Hebr. 13:12-16 i David Hedegårds översättning samt förenade i bön, varpå sjöngs unisont "Min framtidsdag är ljus och lång". Gunnar Hedström hade som ämne Jesu ord från Matt. ev., "Vakna — vaken, varen redo". Philip Enarson sjöng ytterligare "Jesus kom in i mitt hjärta". En stund avskiljdes för bön. Offer för verksamheten upptogs.

I dag, torsdag, blir samling hos Svea Abrahamsson. 22/4-70.

Tio timmars Börstig-rättegång vid tisdagsting i Ulricehamn

Börstigsrättegången återupptogs på tisdagen vid häradsrätten i Ulricehamn och pågick nära tio timmar. Den detaljerade genomgången av de skadegörelser, för vilka de tre age-rande Börstigsynglingarna tidigare dömts och för vilka den nu åtalade ynglingen nu ensam tar ansvaret, har nu inletts. Ryktet säger att länsåklagare Sten Styring redan gett upp målet, men ett annat rykte säger att han skulle ha ett trumfess i bakfickan.

Den häktade ynglingen kunde inte ge någon rimlig förklaring till anledningen att han gick ut på nätterna och skar sönder däck eller krossade fönsterrutor. Såväl rättens ordförande, som åklagare och mannens försvarare uppmanade med jämna mellanrum mannen att tala sanning. Svaret blev alltid detsamma: "Jag ensam är skyldig".

Den här rättegången är olik alla andra på så sätt att en erkänner alla brott ensam, där tidigare en kamrat vid flera tillfällen erkänt sig skyldig, men nu helt plötsligt tappat minnet när han tillfrågas.

— Varför satt ni och tog på er skärningar av däcken när ni var helt oskyldig, undrade åklagaren.

Svaret satt långt inne, om det över huvud taget blev något svar.

— Dom ville ha det så.

Vilka dom? frågade åklagaren.

— Polisen.

Jag vill uppmana er att tala sanning, försökte ordf. att lirka med målsägaren. Det är ju så att ni skall föra målet vidare i en annan rättegång och begära ersättning, men nu bör ni tänka på att det gäller en mened för svaranden. Har ni inte varit med alls?

— Nej!

Skjuten höna gav hämndkänslor

Det var under de nio rättegångstimmarna på tisdagen även vid flera tillfällen fråga om vad svaranden hade för motiv och därvid hade han mycket vaga uppgifter att lämna. Till en början var det en skjuten höna som gjorde att han hade hämndkänslor. Men det var inte han själv som skjutit hönan, utan kamraten som nu satt som målsägare. Vid ett annat tillfälle sade svaranden att han ville hämnas för att en börstigbo skjutit en älgko. En annan gång var det ett gnabb under skoltiden som många år efteråt fick sin utlösning att däck skars sönder för skolkamraternas far.

— Låter inte det lite sökt? frågade hans försvarare. På det lämnades inget svar.

"Alla katter grå i mörker"

Svaranden sade också att han vid ett annat tillfälle skurit fyra däck på en röd bil. Bilägaren hade ingen röd bil, den var grå.

I mörkret bli alla katter grå, replikerade åklagaren.

Det saknades inte motsägelser under tisdagsförhandlingarna. Ju längre den här rättegången fortsätter, ju fler frågor blir obesvarade, eller besvarade på ett något ensidigt sätt: "Jag minns inte" från en målsägare, och "Jag själv har gjort det" från svaranden.

Alla berörda parter försökte att lirka fram någorlunda svar på framställda frågor, men det vore överdrift påstå att det är vettiga förklaringar som lämnas.

— Det brinner plötsligt i en ladugård, ni hörs om det inträffade av polisen. Detta tycker man skulle göra en människa något betänksam för att fortsätta en brottslig verksamhet. Men ni går i stället veckan efter och skär sönder däck. Hur kan sådant ske? frågade åklagaren den tilltalade. Han väntade länge på svar, men fick inget.

— Ni gick på vägen många gånger sent på natten, var ni inte rädd för att möta någon, efter det ni varit ute och åstadkommit skadegörelse.

— Det är inte någon ute i Börstig på natten, svarade den häktade.

— Men det kunde ju hänt.

Jag tänkte inte på att bli sedd.

— Är det Ni själv och ingen annan som är skyldig?

— Jag har gjort allt själv!

"Hur hård kan du vara?"

Ett vittne hade träffat den häktade efter det han avtjänat tidigare ådömt straff. Han hade då frågat honom hur hård han egentligen var som kunde sätta eld på ladugårdar. Oskyldiga djur hade fått lida. — Du borde inte visa dig i hemtrakterna, ni måste vara hårda, väldigt hårda alla tre. Att ni skurit sönder mina däck är ett intet mot vad många andra människor fått lida, påstod nu vittnet att han sagt när han träffat den häktade en dag. Då visste han inte vad han nu vet, nämligen att en har erkänt att han ensam var skyldig. Då satt ju alla tre inne, nu har två visat sig vara oskyldiga enligt den häktade, och de oskyldiga är nu målsägare.

Ledande fråga vid förhör

På tal om den röda bilen som visade sig vara grå, erkände en utredningspolis att han var arg på sig själv då han vid ett tillfälle ställt en ledande fråga till den häktade. Han hade nämligen frågat om färgen på den bil som fick alla däcken sönder-skurna, var röd. På detta hade den häktade svarat ja.

— Så fick vi ändå en förklaring på detta, sade åklagaren.

"Ensam om allt" säger häktade Börstigsynglingen

234-70.

Under ett par dagar har fjorton åtalpunkter behandlats och sjutton vittnen hörts, ett par polisutredare flera gånger, i det pågående Börstigs-målet. Därmed är också samtliga skadegörelser i form av skurna däck och krossade fönsterrutor genomgångna. Ställningen är nu liksom vid rättegångens början i Ulricehamns tingshus likadan, nämligen att den häktade ynglingen erkänner allt som läggs honom till last och de bägge tidigare kamraterna, nu hörda i så gott som varje åtalpunkt, helt oskyldiga.

Den häktades försvarare ställer sig mycket tvivlande till att detta är rätta förhållanden. Rättens ordförande frågade om den svarande verkligen talar sanning och länsåklagaren slutligen gör allt vad han kan för att om möjligt få en någorlunda annan bild av det som hänt. Men inget tycks hjälpa.

Man trodde ett tag på onsdagseftermiddagen att den häktade skulle medge att han inte varit ensam om en skadegörelse, då hans egen mor talade om att hon sett sonen och en av målsägarna gå gemensamt till en plats, där det sedan förekommit skadegörelse. Men den häktade liksom

målsägaren var ståndaktiga: Den ene erkände att han var ensam, den andre förnekade att han varit med.

Man vet inte riktigt vad man skall tro i den här rättegången. Det har sagts förut och det kan gott upprepas: nämnden får ingen lätt uppgift när den sätter sig att fälla dom. Man vill i sammanhanget beundra de tre parterna, ordföranden härads-hövdingen Allan Källof, länsåklagaren Sten Styring och advokat Bertil Kenne. De är insatta i varje liten detalj och de slår i alla pärmar på nolltid. Dessutom förs rättegången på ett lugnt och stillsamt sätt. Någon gång händer det t.o.m. att det kommer roliga repliker i all bedrövelsen.

En av målsägarna har som slogan, när han tillfrågas om varför han tidigare erkänt brott som nu förnekas, att polisen ville ha det så. Erkänner du så blir straffet lägre, upp-gav han att en polisman sagt vid ett tillfälle i Stenstorp.

Dagbok

Ett vittne fick under onsdagen skriva upp vad hon skrivit i sin dagbok en viss dag, då en målsägare enligt tidigare polisredogörelse skulle varit inblandad i ett sabotage. Dagboken hade emellertid inte mycket att berätta som var relevant i sammanhanget. Det hade varit kalas en kväll och målsägaren var inte ens nämnd i sammanhanget. Vittnet kunde emellertid berätta att han inte varit bor-

ta från hemmet under kvällen eller natten.

Skräcknatten den 11 augusti 1965 behandlades utförligt. Då hade det skurits däck vilt i Börstig, liksom på vägen mot Brismene, det senare för att sätta polisen på villospår, sade den häktade. Motivet till händelserna var att den häktade var misstänkt av befolkningen i hemsocknen. Tidigare på kvällen hade han kört föräldrarna till Asarp, och det var efter det han kommit hem och föräldrarna somnat som han gav sig ut mol allena och anställde skadegörelse.

Den häktade hade tidigare i olika rättsinstanser sagt att de två kamraterna var med. Nu påstod han att han varit ensam.

— Är det något ni döljer, frågade åklagaren. En del kommer ni ihåg i detalj, en del minns ni inte alls. Hur kan det komma sig?

— Jag var nervös, sade den åtalade. Jag hade hörts av polisen vid tre tillfällen och var alltså misstänkt. Jag var oroad i högsta grad och då blir jag nervös. Och då jag blir nervös får jag sämre minne.

Försvarsadvokaten: — Vi måste dra vissa slutsatser av sådant har resonemang. Förstår ni det? Det är bara saker som ni i tidigare rättegångar erkänt er skyldig till som ni nu minns, men det ni då förnekade och pådyvlade de två kamraterna det minns ni inget av. Ni vet knappt om att ni varit där. En av målsägarna däremot har tidigare lämnat utförliga detaljer — och han har inte varit med enligt vad ni själv påstår.

Fadern till den åtalade uppgav att han hört sonen säga vid besök i Falköping, där han då satt anhållen att "hade inte x varit med så hade det här aldrig hänt". Ett annat vittne uppgav att han vid ett tillfälle hört den häktade och en av målsägarna tala om att "sånt här kan inte bli mer än en månad eller så". Möjligen kan det ha varit fråga om "två år". Vittnet var inte helt säker.

På fredag utvecklar åklagaren sin talan beträffande mordbranderna. Då skall utom den häktade och målsägarna även elva vittnen höras.

Såg på TV — fick impulsen till mordbrand

Bad ägaren om förlåtelse

25/4-70.

Mordbrand innebar ingen förändrad attityd hos den åtalade Börstigsynglingen. När den första ladugårdsbranden fördes på tal vid tinget i Ulricehamn på fredagen stod han genast beredd att erkänna att han själv och ingen annan anlagt branden i Hovmangården i Börstig natten till den 1 nov. 1964. En av målsägarna, som tidigare inför polisen erkänt sin medverkan, höll också på vad han tidigare sagt i denna rättegång: Han var oskyldig och därmed också felaktigt dömd vid tidigare rättegångar. Som vittnen hördes fyra personer tillhörande målsägarens familj. Dessutom tillkom ytterligare fem vittnen. Den andre målsägaren ställde sig också helt oförstående till brotten.

Flämslätsafton i Brismene

Flämslätsaftonen som anordnades i Brismene Hembygdsgård på fredagskväll, blev en verklig glädjefest. Efter en kort andaktsstund av R. Jahnssen, följde kaffedrickning, varefter kyrkoherde Erik Angrimer visade sina mycket uppskattade bilder och berättade med en sådan inlevelse att man nästan kände sig förflyttad in i bilden. Därefter följde den del av kvällen som skulle visa på Brismenebornas glada offervilja. Under kvällen inflöt inte mindre än 790 kr. som tillsammans med gåva fr. anonym givare och ett anslag från kyrkl. syföreningen inbringade 1.050 kr. till stiftets ungdomsgård Flämslätt. 26/4-70.

Som vanligt i Börstigrättegången

En erkänner och två nekar...!

Sjunde rättegångsdagen i Börstigsmalet hade inte mycket av intresse att bjuda alla dem som av ren nyfikenhet infunnit sig i Ulricehamns tingshus på måndagen. Det gällde branden i Hällestorp, Blidsberg, den 30 nov. 1964 då skador för 105.000 kr anställdes. Som vanligt numera i denna vidlyftiga och stundtals något underliga rättegång är det en som erkänner och två som nekar. Allt går i gamla uppkörda hjulspår, då länsåklagare Sten Styrring liksom försvararen har mest att göra med att höra vittnen om tider, platser, vad de hört och vad de själva iakttagit.

28/4-70.

av polisen. Det hade varit en test för ungdomar hemma hos familjen denna lördagskväll och vittnet kom mycket väl ihåg hur kvällen och natten gestaltat sig när telefonen ringde och en granne talade om att det brann i Hovmangården.

Vittnets maka gav också sonen tidsalibi för natten. Hon hade hört hur talet gick i byn och företog därför en egen liten kontroll av sonen som då sagt att hon inte behövde göra detta, det fanns andra som skötte om saken. När branden i Hovmangården utbröt var hon inte orolig, hon visste att sonen varit inne under natten.

Ett vittne som numera är bosatt i Falköping hade under trettio år varit granne med målsägaren och dennes familj. De var goda vänner, och när sonen greps som misstänkt för skadegörelser och bränder hade han varit den förste som beklagat familjen för det tråkiga som hänt. Målsägarens mor skulle vid ett tillfälle då ha sagt: "Hade de låtit bli att skära sista gången hade de aldrig tagit dem." Av uttalandet fick vittnet den uppfattningen att det varit fråga om mer än en person. Fadern hade varit mycket ledsen och sagt att han "aldrig ville se sin pojke mera. Han har inget hem här". Vittnet hade fäst sig vid yttrandet och även sagt att "du kanske får tänka om. Han behöver ett hem". Målsägarynglingen uppgav på särskild tillfrågan att han aldrig hört talas om dessa yttranden tidigare.

Ett annat vittne sade sig också minnas denna kväll. Då hade den andre målsägaren varit hemma hela kvällen. Han kunde emellertid inte erinra sig att den häktade ynglingen varit hos dem och tittat på TV. Under alla förhållanden hade han inte suttit kvar till kl. 12 eller halv 1 på natten.

Ytterligare ett par vittnen skall höras om branden i Hovmangården

På måndagen hördes sju vittnen, därav fyra från samma familj i Börstig. De fick först självmant berätta allt de visste och sedan hördes de av rättsens ordförande, åklagaren och försvarsadvokaten. Det blev en långsam historia, tröttande för alla parter men samtidigt noggrann så inga fel begås. Allt som överhuvudtaget går att få fram om Börstig och allt som hänt i detta riksbekanta samhälle under årens lopp skall också noggsamt noteras för att en korrekt dom en gång i sommar skall kunna fällas. Hur domen än kommer att sluta så är en sak säker redan nu: En högre rätt skall fortsätta läsa akter och inlagor om allt det som nu föredras.

Det är speciellt en av målsägarna som åklagaren liksom rätten och försvararen är intresserade av att höra. Han har nämligen nu liksom tidigare lämnat detaljrika berättelser om sin medverkan, men nu påstår han sig vara helt oskyldig. Han har också avskänkat straff.

— Kan ni komma med förklaring till att ni erkänner så grova brott? frågade länsåklagare Styrring.

Målsägaren funderade länge men han sade:

— Polisen ville ha det så.

Detta svar finns med överallt på det band som nu spelas in. "Polisen ville ha det så" lät litet sensationellt till en början, men i Ulricehamns tingshus är man numera van. Mannen uppger sig vara absolut oskyldig till Hällestorpsbranden och samma är förhållandet med målsägarens kamraten på stolen intill. Det hjälper sedan inte hur man än vrider och vänder på frågorna, svaren blir alltid desamma.

innan handläggningen av branden i Hällestorp, Blidsberg, tar vid på måndag förmiddag. Då skall åter fyra personer från samma familj vittna samt tre andra Börstigsbor.

Den häktade ynglingen berättade hur han gick in i ladugården, satte en tändsticka till allt det brännbara som fanns därinne. Han mindes bra hur det såg ut trots att han inte varit i ladugården tidigare. Möjligtvis någon gång under förskoltiden och han berättade också utan omsvep:

Denna dag hade han tidigare varit hos en person och förhandlat om jaktmarker — jakt är nämligen mannens stora intresse. Sedan gick han hem och när alla hade somnat bar det av ut, över stock och sten med cykel. Mellan kl. 22.30 och 23 tände han och tjugo minuter senare var han åter hemma på sitt rum. Han vände sig om vid ett tillfälle och såg då eldsken på himmelen, ett sken som gav belägg för att han skött sitt jobb ordentligt. En ladugård — den andra i Börstig på kort tid — stod i ljusan låga...

— Varför gick ni denna gång utanför länsgränsen till Blidsberg? frågade åklagaren.

— Jag ville förvillja polisen. Jag visste att jag var misstänkt. Två gånger tidigare hade jag varit på förhör. Jag hade inte någon tanke på att någon viss person kunde få skulden för vad som inträffat.

Svaranden lämnade sedan en version av hur det gått till inne i ladugården när han tände, hur han gick dit och sprang därifrån och det skilde sig något från tidigare berättelse. Han fick reda på att det fanns vid tillfället en vakthund i ladugården, men denne hade inte hörts av, sade han. Varför han angivit två kamrater för polisen och talat om var de stod placerade som vakter kunde han nu inte ge någon förklaring till. Inte heller hade han funderat någon längre tid vilken ladugård som skulle tändas på.

— Jag funderade väl en timma och tänkte då på Hällestorp, sade den

forts.

— Hur kan man komma på en sådan idé som att gå och antända en ladugård där det finns djur? De tidigare skadegörelserna kan man mer eller mindre betrakta som pojkestreck med tanke på det ytterst allvarliga som ligger i en mordbrand.

Orden uttalades av länsåklagare Sten Styrring, och de riktades till den åtalade ynglingen, som hade svårt att komma med en rimlig förklaring.

— Motivet är liksom tidigare jakten. Ägaren till gården hade marker intill mina, och de var jägare. Och så var det "äppelknyckningen" som gnagde i mig.

— Men ni var inte fyllda 18 år och hade inte tillstånd att jaga. Äppelknyckningen var ju en ren bagatell. Inte går man väl och bränner ner en ladugård för sådant. När dök tanken upp?

— Jag satt hemma hos X (en av målsägarna) och tittade på TV och gick därifrån vid halv 1-tiden på natten. Det har jag ett mycket starkt minne av. Under någon timme medan jag såg på TV hade jag tänkt på att antända en ladugård, jag fick en impuls.

— Hur kändes det när ni tände?

— Jag var lite uppgjagad och nervös och dessutom rädd för att bli upptäckt. Jag cyklade över gårderna utan tänd lykta, när jag gav mig därifrån. Jag var ensam, ingen annan hjälpte mig eller var med vid tillfället.

— Tanken att bränna... det låter konstigt.

— Jag förstår åklagaren, men tanken bara kom, jag kan inte förklara mer.

— Vad skulle ni gjort om ni råkat i gräl med någon och blivit ilsken?

— Då hade jag gått undan.

Svaranden hade sedan träffat ägaren till den brunna ladugården och då bett om förlåtelse. Han påstod också att han varit tvungen att inför polisen fortsätta sin påbörjade lögnhistoria att de båda kamraterna varit med. Han påstod vidare att han inte hade sagt till någon av kamraterna att han skulle ut och anlägga en mordbrand under natten.

Vid tillfället innebrändes fyra kor, tre kvigor och en tjur samt årets gröda.

Som vittnen hördes först föräldrarna till en av målsägarna vilken tidigare erkänt och även ådömts straff men som nu liksom tidigare i högsta domstolen förklarar sig icke skyldig till brotten. Vittnet sade att målsägaren var tystlåten o. hade svårt att kläda tankar i ord. Om han gett sig ut natten till 1 nov. 1964 skulle det hörts, det knarrar i trappan. Vittnet hade aldrig misstänkt sin son för någonting innan denne plötsligt greps

forts. ↗

häktade. Motivet var att förvilliga polisen och dessutom hade jag den inre drivande kraften. Det var ingen svårighet att ta sig fram i natten mörka timma. Något nervös var jag men ingalunda mörkrädd, jag märkte inte att någon lampa var tänd i något hus i hela Börstig.

Inga sensationer

De vittnen som hördes hade inga sensationer att komma med. Modern till en av målsägarna bestred ett uttalande som ett annat vittne tidigare gjort, nämligen att hon skulle ha uttalat sig i sådana ordalag att man fick den uppfattningen att sonen liksom de två andra pojkarna varit ute och ställt till oreda.

— Jag sa i stället att om X skurit något däck skulle det betalas, upp-gav hon nu. I ett brev till sonen då denne satt hos polisen hade hon skrivit: "Om du gjort något ont så skall du säga sanningen, men du skall ej påtaga dig något du inte har gjort". Tidigare vittnen måste ha missuppfattat henne, menade hon nu.

Kyrkostämman i bilden

En kyrkostämman i Börstig figure-rar i samband med branden. Där hade det varit en del personer som nu fick anledning att minnas både stämman och brand. Rätten ville ha reda på när stämman började och slutade och om de som var med på stämman sett eller hört något som kunde sättas i samband med branden.

Ett vittne uppgav att han hörde en jaktkamrat säga vid brandplatsen, att denne hört någon springa på en väg i närheten. Dagen därpå skulle han tala om sina iakttagelser för polisen.

Hur det var med tassandet i skog och på väg denna brandnatt får personen i fråga redogöra för på onsdag, då han tillsammans med fyra andra vittnen är instämmd till Ulricehamn.

Åklagaren tyckte att vittnesmål på "Börstigidialekt" var trevligt

30/4-70.

En rättegång är ju ingen nöjestillställning precis och i stort sett var det fruktansvärt torrt och tråkigt i Ulricehamns tingshus på onsdagen, då fortsättningen av mordbranden i Hällestorp, Blidsberg, rullades upp. Två Börstigsbor och en f. d. lantbrukare från den kända byn vittnade. Till dessa sällade sig två polismän, som varit med och utrett alla bränder, som nu en 23-årig yngling tagit på sig ansvaret för.

Enda roliga under dagen var vittnesutsagon från en Börstigsbo. Det var inte så mycket detaljerna som roade utan hans sätt att tala om vad han sett och varit med om. Vittnet hade nämligen en härlig byggedialekt, som naturligtvis nog inte alltid var så lätt att förstå, men var nog så talande på sitt sätt.

— Jag får la kanske försöka hitta andra ord, framhöll han vid ett tillfälle då han fått hela salen med åklagare, advokat och nämndeman att stillsamt le.

— Det behöver ni visst inte, replikerade länsåklagaren Sten Styring. Det är trevligt med hembygds-mål och det ska vi värna om i landet.

Näväl. Vittnet berättade att han den kvällen Hällestorp brann varit på en stämman med styrelsen för bygdegårdsföreningen. Nu var det emellertid så att andra vittnen tidigare talat om att det var en kyrkostämman, men det ville vittnet inte gå med på. Han gick inte på sådana möten, sa han. Försvarsadvokaten hade emellertid kontrollerat att det verkligen var en kyrkostämman.

— Det kanske är så att ni är mera intresserad av kyrkan än vad ni verkligen tror, sa ordföranden och den repliken gick in.

— Men jag är mer intresserad av jakt, svarade vittnet och påstod att man talat om jakt även på kyrkostämman, om det nu var en sådan. "Jag får la ge mej i detta fall..."

— Efter det jag kommit hem tog jag min cykel och tänkte göra en tur med denna, men cykla-skråen hade fel på ljuset så jag fick le eländet. Men de gick då mä. När jag var på vägen hörde jag något sufsande bakom mej och vände då på skallen för att se om där fanns någon.

— Vad hörde ni?

— Ett sufsande.

Ingen visste riktigt vad ordet hade för betydelse, men blev så småningom översatt till "tassande".

— Där var en och den gick fort, fortsatte vittnet. När jag kom i närheten av Hällestorp såg jag ett ljus i ett lagårdsfönster och tänkte då: nu har dom glömt släcka. Men när jag nästa gång tittade åt det hållet, såg jag att det liksom rörde sig och då fick jag bråttom att väcka gårdsägaren. Vi försökte få ut djuren, men där var för mycket rök.

När vittnet sedan skulle ha betalt för sin inställelse tyckte han att tio kronor var i minsta laget för kost under dagen. Han ville ha femton.

— Om ni inte är nöjd får ni klaga i högre rätt, sade ordföranden.

— Ja får la göra dä då, kom det omedelbart från vittnet och detta föranledde skratt från alla församlade utom ordföranden, som blev irriterad och uppmanade till tystnad. Nu var detta emellertid ett skratt som ingalunda störde rättens anseende, det ska i sanningens namn framhållas.

Den allvarligare avdelningen

Sedan fördes man genast in på den allvarligare avdelningen igen och då gällde det först den tidigare gårdsägarens vittnesmål. Han redogjorde för sina iakttagelser under brandnatten och han darrade litet på rösten då han talade om att av elva kor, tio ungdjur och en häst samt en hund lyckades han endast rädda tre kor. De andra låg döda i sina bås, röken hade först kvävt dem, lågorna gjorde resten.

När de döda djuren fördes på tal slog den häktade ynglingen ner blicken. Han var blekare än vanligt.

Ett polisvittne redogjorde för hur det var när den häktade ynglingen hämtades i Börstig. Då var det tre bil och sex polisen på platsen. Han erinrade också om hur det första erkännandet kom:

— Det var advent. Vi talade om sår som behövde renas innan de läkes. Jag erinrade om hemmet och om livet och döden. Vi kom på mycket god fot med varandra, den häktade och

ä
g
f
ö
n
i
n
p
n
s
a

h
h
h
v
t
E
o
s
s

•
/

v

d

v

d

5

—

—

—

—

—

—

—

(saknad del)

BÖRSTIG

Ord. kyrkostämman med Börstigs församling hålls i bygdegården fred, den 8 maj kl 19.30.

Ärenden: Se anslagstavlan.

Ordföranden

9/5-70.

Börstigs kyrka

I Börstigs kyrka hålls på söndag familjegudstjänst, till vilken särskilt söndagsskolbarnen med föräldrar inbjuds. Pastor Reidar Jahnsen talar.

Börstig kyrka

Söndag kl. 11 Familjegudstjänst. Söndagsskolbarnen med föräldrar inbjuds särskilt.

Tal av pastor Reidar Jahnsen.

Alla välkomna!

9/5-70.

EN AV MÅLSÄGARNA I TÅRAR UNDER BÖRSTIGRÄTTEGÅNGEN

Vad skall rätten tro om en man som visserligen inte är åtalad för något, men som ändå hörs om saker som han tidigare erkänt sig skyldig till och som han har dömts för, men nu inte kan ge den minsta förklaring till? Man gjorde onekligen den reflexionen vid den fortsatta Börstigrättegången i Ulricehamns tingshus på måndagen. Det var mordbrand nummer tre i ordningen som behandlades och det gällde alltså Ekarp Kronogården. Målsägaren kunde inte ge någon som helst förklaring till varför han tidigare erkänt att han tänt på ladugården. Det hjälpte inte att länsåklagare Sten Styring på alla sätt sökte förmå honom att redogöra för sitt underliga beteende. Han förblev ändå moltyst och började slutligen gråta.

Skall rätten i Ulricehamn tro att tidigare rättsinstanser dömt fel, när det inte kommer den minsta lilla förklaring? Det var först sedan rättens ordförande upplyst vederbörande om att han åtminstone kunde säga att han inget mindes som han i fortsättningen helt grep tag om denna räddningsplanka. Men, men...

Den häktade Börstigrättegången var denna gång inte heller riktigt så säker i sina förehavanden. Han talade visserligen genast om att det var han och ingen annan som tänt på hos "Quicken" — ägaren till Kronogården hette Quick — men när han sedan skulle redogöra för tillvägagångssättet inne i ladugården tycktes det som han svävade på målet. Miff i natten hade han iallafall gått dit, sade han. Det var tjugo grader kallt ute denna lördagsnatt den sjätte mars 1965, men han gick i skogen och på fält i bara lågskor, och då var det ändå rikligt med snö.

— Vill ni att vi skall sätta tro till detta, frågade hans försvarare.

— Det var iallafall så, sade den häktade och berättade sedan den vanliga visan att jaktmotiv även utgjorde motiv för att anlägga mordbrand. Han tyckte också att gårdsägaren var för tuff, sade han och svär att komma till tals med. Impulsen att han skulle ut och tända hade han fått någon timme tidigare då han varit tillsammans med kamrater som nu satt som målsägare och som hade så otroligt lite att säga till sitt försvar från de tidigare lämnade uppgifterna.

— Men han var inte med när jag tände. Då var jag själv!

Den häktade berättade sedan hur de båda kamraterna varit ute och åkt i hans bil och hur han slutligen kommit hem. Härifrån hade kamraten cyklat till sin bostad. Den häktade hade väntat en stund så att kamraten inte skulle se honom när han smet ut på sitt nattliga äventyr. Han ville inte någon skugga skulle falla på denne.

— Men är det inte konstigt att ni sedan skjuter skulden på såväl kamraterna som på den andre målsägaren när ni hörs av polisen. Hur hänger det ihop? Först ville ni ju vänta så att en av dem inte skulle misstänkas om någon till äventyrs såg honom ute på vägen, sade försvararen.

Den häktade såg något konfunderad ut och tyckte själv att resonemanget inte gick riktigt ihop. Men så sade han:

— Man pratade om oss tre i byn och hade jag börjat ljuga så fick jag ju fortsätta. Jag trodde också straffet skulle bli mindre om det visade sig vara fler om brottet.

Åklagaren undrade hur han kunde se något i ladugården. Han tände ju inget ljus och det var mörkt, mitt i natten och i mars månad.

— Jag kände mig för och såg ändå lite, blev svaret.

I Falköping

Tidigare under kvällen hade den häktade jämte en målsägare bilat till Falköping och det var när han kom hem från staden och målägaren lämnat honom som han gav sig ut ensam. I hemmet var det ingen som var vaken vid denna sena tidpunkt.

Även den andre målsägaren hade varit i Falköping på lördagskvällen, men tillsammans med andra kamrater. De hade raggat upp flickor på sta'n och målsägaren hade också varit hemma hos en till klockan tolv på natten. Han mindes klockslaget exakt ty flickan fick inte ha något sällskap hemma hos sig efter detta klockslag.

Cyklisten

En cykel talades det också om vid åtskilliga tillfällen. Det är nämligen så att flera vittnen sett en cyklist strax före det branden utbröt. Cykeln hade något fel på ljuset som blinkade och polisen hade även undersökt den cykel som målsägaren åkt hem på från den häktades bostad på natten. Det visade sig då att det var fel på dynamon.

Men även en annan person hade varit ute och cyklat hem på kvällen. Han skall idag höras som vittne.

En präst hade varit uppe under natten och han iakttog cyklisten som saknade bakljus. Troligen var detta tio eller tjugo minuter över midnatt. Strax efter att det började brinna hos "Quicken".

En tid efter det att de tre ynglingarna anhållits som misstänkta hade prästmannen besökt en av målsägarna och modern skulle därvid ha sagt:

X kan inte ha varit med på Ekarp. Pastorn såg ju när han åkte hem.

Detta skulle uppfattas som ett alibi. Den polisman som prästen sedan talat med hade en motsatt uppfattning.

Kvinna larmade

Hylands hörna hade getts på kvällen och tider och iakttagelser gjordes härefter. Programmet slutade tjugo minuter i ett och några minuter efter ett larmades brandkåren från en granngård till Quick. Här hade man varit uppe under kvällen och sett programmet. En kvinna var också rädd att hennes däck skulle sköras sönder på bilen som stod ute på gården. Det var vid en sådan kontroll som hon såg att det brann i Kronogårdens ladugård och så slog hon larm.

Idag fortsätter rättegången med brand nummer tre. Elva vittnen skall höras.

Dagboksanteckningar viktiga för vittnen i Börstigrättegången

615-70.

Det måtte vara ett omtyckt nöje för såväl ung som gammal att föra dagbok i Börstig. Det framgick med all tydlighet vid den fortsatta mordbrandsrättegången i Ulricehamns tingshus på tisdagen, då elva vittnen hördes om branden i Ekarp Kronogården. Först var det ett äldre vittne som intevokade på målet då han blev tillfrågad om tidpunkten för sin hemkomst brandnatten. Det var kl. ett, sade han. Han hade nämligen tittat efter i sin dagbok.

Nästa gång en dagbok kom på tal var strax efteråt. Då var det en ung man som vittnade om en resa tillsammans med en av målsägarna till Falköping. Han hade kommit hem halv två på natten. Det beskedet hade pappas dagbok gett honom. Även i ett tidigare vittnesförhör har en dagbok figurerat vid ett par tillfällen. Tydligt är att man i den här trakten håller reda på vad som händer och sker genom dagböcker.

Den häktades far och mor hördes åter som vittnen. Den förre hade under natten hört röster och därav förstått att sonen haft med sig någon hem på natten. Det hade sedan blivit tyst med en gång. På särskild fråga från åklagaren sade han sig inte vilja hjälpa sonen med att lämna felaktiga uppgifter.

Svarandens mor hade hört när sonen kom hem tillsammans med en av målsägarna, som vid tillfället tjänstgjort som chaufför. Hon hade hört hur denne sagt "Hej med dej" och därefter hade sonen sagt till henne: — Nu går jag upp och lägger mej". Hon trodde knappast sonen sedan kunde ha gått ut utan att hon själv skulle märkt det. Vittnet talade om att hon blivit uppringd av modern till kamraten. Denne hade cyklat hem från den häktades bostad och det var spåren efter cykeln som den andra kvinnan uttalat missnöje över.

Ett annat vittne hade också varit ute och cyklat denna kalla lördagsnatt. Mannen hade tittat på Hylands hörna och därefter gett sig av mot hemmet. Det var mörkt överallt i samhället, sade han. Även hos Quicksens. Han kom enligt sin dagbok hem kl. ett men det kan förstas ha varit någon minut tidigare. Han var nämligen hemma när elden bröt igenom i Quicks ladugård och där hade han cyklat förbi några minuter tidigare. Då fanns det inte ljus någonstans. Han hade för övrigt inte sett till något mystiskt under sin väg till bostaden.

Sedan var det några ungdomar som fick avge vittnesmål. De uppgav alla, att de inte ville ta på sin del allt för mycket. En var berusad vid tillfället den aktuella natten och ett par andra hade inga säkra minnesbilder av händelseutvecklingen.

Det stod emellertid klart att de alla varit i Falköping på kvällen och att en del åkt tåg dit, en del hade åkt bil. Ett par hade gått på bio, ett vittne jämte målsägaren hade varit hos en flicka till kl. 24. En påstod bestämt att en av målsägarna under inga förhållanden kunde ha varit i Börstig och ev. anlagt brand under natten. Han hade nämligen varit tillsammans med honom hela tiden bortsett från fem minuter då en korg, innehållandes på torget. När målsägaren och vittnet kom till Börstig brann det i Ekarps ladugård.

Hur lång tid det tog att färdas med bil mellan Falköping och Börstig gavs det olika besked om.

Ett intyg figurerade också i rätten denna dag. Det var en lantbrukare, som varit hos några ungdomar i Börstig och Trädet och fått dem att skriva sina namn på ett papper, som ett bevis på att målsägaren varit i Falköping denna kväll och inte kommit hem därifrån förrän halv två på natten.

Även ett par utredningspoliser hördes. De gav en skildring av vad den häktade sagt i samband med att han erkänt branden i ladugården. De fick också redogöra för vallningen.

— Det gick bra ändå tills en röd AA-bil uppenbarade sig i Börstig. Då blev svaranden mer intresserad av bilen och vad den hade på trakten att göra och det svar som vallningen skulle gett blev något förryckt, sade polismannen.

I sammanhanget kan nämnas att det var en veckotidning som gästade Börstig och gjorde bildreportage. Rättegången fortsätter nästa gång på fredag.

Har utredningspolisen i Skaraborgs län gått underligt fram?

9/5-70.

Utredningspolisen i Skaraborgs län har tydligen gått underligt fram när det gällde att klarlägga hur bränderna i Börstig anlades och vilka som var skyldiga till skadegörelsen. Atminstone får man den uppfattningen när man läst den redogörelse som en av de tidigare dömda, nu målsägare, lämnat rätten i Ulricehamn, sedan han befriats från att sitta i rättsalen och i stället varit ensam i ett rum på domarkansliet och där skriftligen redogjort för sina hågkomster från hämtning och förhör. Skrivelsen föredras i rätten på måndag.

Om hämtningen skriver ynglingen bl.a.: "När jag lagt mig kom polisen upp på rummet och sa att jag skulle klä på mig, att jag var anhållen och att jag skulle följa med till polisstationen. På väg dit sade en polis att mina arbetskamrater hade erkänt och de hade även sagt att jag varit med. Polisen sade: det är lika bra att du erkänner. Jag blev förvånad över att de hade erkänt och att de skulle ha ljugit på mig. Jag trodde det inte först, men när vi kom till Skövde satte de bara in mig i en cell."

"Jag tror jag låg vaken hela natten", heter det vidare bl.a. i skrivelsen. "På morgonen kom en polis och frågade om jag hade något att erkänna idag".

Men jag hade ju inget att erkänna och då visade han upp en portfölj han hade med sig och sade: att här har vi så mycket bevis mot dig att det inte spelar någon roll om du erkänner eller inte. Så gick han ut och jag tror inte han kom mera den dagen.

Nästa dag kom samma polis igen, men då fick jag följa med till hans kontor. Där satt en av mina arbetskamrater (den nu häktade ynglingen) och han sade att han hade erkänt och att jag skulle göra det också. Då frågade jag vad jag skulle erkänna. Jag har ett svagt minne av att min kamrat sade att han hade tänt på i Hällestorp. Jag blev nästan stum av förvåning när jag hörde vad han sade.

Sedan satt polisen länge och tjuvade på mig och sade att det skulle kännas mycket bättre för mig om jag erkände. Jag var trött efter flera nätter utan sömn och på dagarna tog

poliserna ut madrasserna och allt ur cellen så att det var bara en träbänk att ligga på och så sitter X och säger detta mitt i ansiktet på mig och polisens tjuv. Det blir för mycket för mig, jag orkar inte protestera längre.

Nu kan jag inte komma ihåg vad jag sade att jag hade gjort, men jag vet att jag räknade upp en hel del skadegörelser, som jag visste hade hänt i Börstig och några bränder."

Målsägaren började sedan en ny rad som emellertid aldrig blivit färdigskriven.

Att polisen tjuvade beror kanske på att målsägaren varit mycket tystlåten. Det är inte många ord han sagt vid rättegången och det som uttalats har varit nästan ohörbart. Men är det sanning som han skriver så är ändå förhörsmetoderna en aning konstiga: "Vi har så mycket bevis mot dig att det inte spelar någon roll om du erkänner eller inte."

Det hör väl inte heller till vanligheten nuförtiden att polisen plockar bort madrass ur anhållningscell och låter den gripne endast ha en träbänk kvar i cellen.

Men vad som är sant i skrivelsen är inte kontrollerat. Nu är emellertid straffet — rätt eller oriktigt — avtjänat för ynglingen och han sitter som målsägare. Han borde inte ha någon anledning att ljuga, tycker man.

Sedan Kinds och Redvägs häradsrätt i Ulricehamn meddelat dom kommer målsägaren att begära resning och därefter skadestånd. Enligt vad Falköpings Tidning erfarit kommer beloppet troligen att röra sig om minst en miljon kr.

Börstigmalet går vidare:

9/5-70.

Jakten, hatet, spänningen motiv för gärningarna...

— Vad är det som gör att en landsortspojke i tonåren nattetid tänder på fyra ladgårdar och sedan hastigt försvinner från platsen? Här har talats om jaktmarker som motiv och härtill kommer hat, men det måste väl ändå vara något mera. Det kan inte ha varit känslan av att se lågor, ty så fort bränderna var anlagda försvann ni hastigt från platsen.

Länsåklagare Sten Styring ställde frågorna till den 23-åriga ynglingen från Börstig vid den fortsatta förhandlingen om mordbränder i Ulricehamns tingshus på fredagen.

Man väntade att något trovärdigt eller förnuftigt skulle komma från den anhållne, men han höll ståndaktigt kvar vid jakten och hatet som motiv för sin hemska gärning. För dagen gällde det branden i Tornarp Kronogården, där 20-talet kor samt hund och all gröda jämte maskiner förstördes natten till den 19 maj 1965. Det var en mycket vacker, mänklar natt för fem år sedan, sade ett vittne.

— Pratet i bygden gjorde sitt till att jag var ute och tände på. Det var också spänning, en spänning som lättade när jag tänt på. Jag var nervös före och i viss mån även efteråt. Jag var sjuk också, sade den häktade.

Åklagaren tyckte att spänningsmomentet ledde till ett underligt beteende då den häktade aldrig stannat och sett effekten av sina brott.

— Hur kom det sig att ni hittade rätt ladgård mitt i mörka natten? När ni sedan vallades dagen efter var ni villrådig, frågade den häktades försvarare sin klient. Är det inte fantasier, ni kanske sitter och smäcker alltsammans?

— Nu liksom alla gånger tidigare är det jakten som utgör motiv, upprepade den häktade. Jag ville ha jaktmarkerna intill Kronogården.

— Om man ser var bränderna inträffat så har er bostad befunnit sig i mitten likt spindeln i nätet, upplyste åklagaren. Det har brunnit såväl norrut, söderut, västerut som österut från den plats där ni haft er bostad. När det gällde branden i Kronogården har ni gått över mossmark och klivit över flera taggträdsstaket.

— Jag hittar mycket väl i Börstig och jag har inte haft några besvär med att ta mig fram.

— Varför erkänner ni allt nu?

— Jag vill att mina kamrater skall få upprättelse och jag vill själv ha ett rent samvete. Jag vill inte gå och bära på de här sakerna hela livet. Jag vet att en del uppgifter inte har stämt med vad jag tidigare sagt, men vad jag sagt vid denna rättegång är riktigt.

— Branden i Kronogården var den fjärde och sista gällande falsk tillvitelse och mened. Nu behöver de två målsägarna som hela tiden under de

elva rättegångsdagarna varit närvarande inte infinna sig mer. De har hela tiden nekat under det att den häktade erkänt och ensam tagit på sig skulden.

Den här majkvällen hade han varit i Erismene ett ärende. Det var efter hemkomsten sedan föräldrarna somnat som han smet ut i natten över mossmark fram till Kronogårdens ladgård där en tändsticka snart gjorde att eldslågornas sprakande överröstade de 20 kornas klagoskrik. Under tiden sprang den häktade hem och kröp ned i sängen. Efter en stund åkte han med sin far och tittade på branden, den enda brand han varit åskådare till. Idén att tända hade han fått dagen innan. Vid brandplatsen hade han även blivit tilltalad av en polisman.

Polisen arbetade febrilt under natten och besökte bl. a. de två andra misstänka pojkarna. De ville närmast ha besked om ynglingarna fanns hemma, i sina sängar eller ej. De befann sig i hemmets lugna vrå, hade ingen vetskap om vad som hände i byn denna vackra natt.

Fyra rättegångsdagar återstår innan det är klart för slutanförande den 21 maj. Sedan kan man räkna med dom någon gång till midsommar. Det som återstår för rätten att reda ut är mordbranden den 14 januari 1967 i Hjelmsred, då skador anställdes för 35.000 kr. Sedan är det de båda bränderna i Heljared, Humla, natten till den 8 okt. 1969, där djur och inventarier för närmare 100.000 kr. blev lågornas rov. Båda dessa bränder hade den häktade anlagt själv och aldrig tillvitit någon annan. Det var strax efter bränderna i Heljared som den häktade ynglingen blev tagen av polisen och hela Börstighärvan rullades upp.

Ynglingen återtog sina erkännanden!

Målet mot den 23-åriga Börstigbo, som är åtalad för mordbränder och skadegörelse i Börstig och trakten där-omkring, tog på onsdagen en sensationell vändning. 23-åringen tog nämligen tillbaka tidigare erkännanden om att han själv låg bakom samtliga bränder i sju ladugårdar och erkänner nu sig skyldig till endast fyra bränder. Han tog även tillbaka ett par av det 20-tal skadegörelser av olika slag som han är åtalad för.

Ynglingen som suttit häktad sedan november förra året har tidigare ändrat sin berättelse av händelserna i Börstig ett par gånger. Han har dock stått fast vid att han ensam anlade samtliga bränder. 23-åringens försvarsadvokat Bertil Kenne har emellertid hela tiden varit mycket tveksam till sin klients upp- gift.

Dramatisk rättegångsdag i Börstigmålet 16/5-70. Häktade ynglingen nekar

Det blev en både underlig och dramatisk rättegång i Ulricehamns tingshus på fredagen då Börstigmålet fortsatte med förhör av den 23-åriga yngling som tidigare erkänt mordbränder i Hjelmsered och Häljared men som plötsligt tog tillbaka sitt erkännande. Han stod nu fast vid förnekandet av brotten men erkände meneden. Länsåklagaren höll ett par timmar långt förhör med honom och det gjorde att svaranden efter lunchpausen mer och mer tycktes ha svårt att samla tankarna. Han var mycket blek och hade tårar i ögonen. "Det här går inte längre", insköt försvararen Bertil Kenne och rättsens ordföranden var av samma mening.

Ynglingen fick en halv timmes frist i ett annat rum för att tänka igenom situationen. Innan han försvann talade han om att under lunchrasten hade ett par utredningspolis besökt honom och då även talat om de händelser som var aktuella för dagen. De hade bl.a. sagt att han skulle tala sanning.

— Det är hårt. Kan inte pojken få vara i fred under sin lunchrast, frågade häradshövdingen Allan Källoff.

— Det här är något jag inte känner till, svarade länsåklagaren Sten Sty- ring. Jag har sagt till poliserna att de inte får höra den häktade mer än vad som förekommer här i rätten.

Strax efteråt inträffade en ny händelse, som gjorde att man började fundera över vad som egentligen förgick denna dag och som hade samband med Börstigsbränderna. Den häktades mor skulle höras som vittne efter det att fadern varit inne i rätts- salen och talat om vad han visste om bränderna i Heljared.

Jag kan inte vittna...

Modern syntes plötsligt vid entré- trappan intill rättsalen och hon var storgåtande. — Jag kan inte vittna, ropade hon. Jag orkar inte. Polisen är så hård. Alla tittade på varandra och åklagaren lämnade genast sitt bord i det han meddelade rättsens ordförande: "Jag måste gå upp och se vad som händer". Även försvars- advokat Kenne försvann ur rättsalen och kvar var endast ordföranden, nämndemän, den tilltalade och alla åhörarna. Vittnet behövde sedan inte

finna sig. Åklagaren avstod från att höra henne om händelserna kring de påtalade bränderna. Han kunde också lugna alla i salen med att polis- männen aldrig varit inne i det rum vittnet fanns. Hon hade fått höra att någon var sjuk — förmodligen syf- tande på att sonen fått lämna rätts- salen en stund — och detta fick en sådan utlösning att hon föll i gråt.

Förnekade inte

Att de båda utredningspoliserna besökt den häktade ynglingen på polis- stationen förnekade de inte, när de blev tillfrågade härom av advokat Kenne. Polisman Fritiof Holmgren påstod att han och polisman Nils Lager varit inne hos honom fem-tio minuter och berett 23-åringen möj- lighet att röka. Holmgren sade också att han sagt till svaranden att hålla sig till sanningen. "Om de andra två pojkarna varit med skulle han inte förtiga detta." Hr Lager talade också om räkningen och nämnde även att han blivit god vän med svaranden efter att ha varit tillsammans med honom i sex månader. Han hade i dag uppmanat honom att tala sanning. Hr Lager läste sedan upp en skrivelse som han hade som minne efter samtal med den häktade ynglingen den 1 dec. 1969. Skrivelsen utmyn- nade i en vidräkning med försvars- advokaten. Den åtalade själv ville inte hålla med att polismannen talade sanning. "Så kan jag aldrig ha sagt till hr Lager", sade han. "Kanske har jag talat om en annan advokat men ej så som polisen nu uppger."

BÖRSTIG 16/5-70.

Sång- och musikgudstjänst i Börstigs kyrka annand. pingst kl 19.30 av Kyrkosångens Vän- ner. Kören sjunger ett flertal hymner i anslutning till pings- ten. Predikan hålles av kyrko- herde emeritus Gunnar Nord- quist, Väring. Kollekt uppta- ges.

F. d. typograf komminister i Börstig 23/5-70.

På torsdagskvällen prästvigdes en f.d. typograf i Skara domkyrka, näm- ligen 47-åriga Yngve Gullberg. Han får sin första tjänst i Kinneveds pas- torat, där han skall uppehålla kom- ministraturen i Börstig.

Yngve Gullberg var tidigare typo- graf i Göteborg. Planerna att bli präst har funnits länge och det var genom biskop Sven Danells upp- muntran som han började studera i medelåldern.

Ett svårt förhör

Fredagens förhandlingar inleddes med en liten palaver mellan läns- åklagaren och rättsens ordförande. Åklagaren skulle gå igenom alla de tolv tillfällen då svaranden hörts och lämna uppgifter om delaktighet och återtagande. Det blev omständligt och ordföranden ställde sig frågande till ett och annat. Länsåklagaren fram- höll då att han vore tacksam om han fick hålla sina förhör så ostört som möjligt. — Det är ett svårt förhör, sade han.

— Jag förstår detta, replikerade ordföranden, men rätten måste ju också fatta vad det gäller för sam- manhang, men jag skall inte störa mera...

Förhöret fortsatte sedan och svar- anden erkände att han vid åtskil- liga tillfällen sagt sig ha tånt och att han även gjort det spontant. Han har också berättat massvis med detaljer.

— Varför har ni då berättat allt det här, om det är ren lögn, frågade åklagaren.

— Jag ville bli lämnad i fred, sade den häktade. Polisen har kommit titt och tätt.

— Hade det inte varit bättre att bo någon annanstans än i Börstig?

— Det var min mening att flytta till Skultorp, men så ville jag hem och hjälpa till med jordbruket. Jag fick också mat och jag ville träffa mamma och pappa.

Musikgudstjänst i Börstig

Sång- och musikgudstjänst hålls i Börstigs kyrka på annandagen av Kyrkosångens Vänner, som sjunger hymner i anslutning till pingsten. Predikan hålls av kyrkoherde em. Gunnar Nordquist, Väring. 16/5-70.

Musikgudstjänst i Börstigs kyrka

Falköping—Skövdekretsen av Kyr- kosångens Vänner har sång- och mu- sikkudstjänst i Börstigs kyrka annan- dag pingst på kvällen. Kören utför ett rikhaltigt program i anslutning till pingstens högtid och ett större verk av J. P. Krieger. Dirigent är komminister Tor-Arvid Broman, Grol- anda, som också utför orgelmusik. Predikan hålles av kyrkoherde Gun- nar Nordquist, Väring. Gudstjänsten utformas även till minne av kyrko- herde Henning Andersson, som var medlem i kören och ledamot i sty- relsen i många år. Högtiden avslutas med completorium.

Kyrkomusikalisk högtid i Börstig 21/5-70.

Börstigs kyrka var så gott som fullsat förre söndagen, då Falkö- ping-Skövdekretsen av Kyrkosång- ens Vänner var samlad till sång- och musikgudstjänst till minnet av dess medlem kyrkoherde Henning And- ersson. Kören dirigerades av kom- minister Tor-Arvid Broman, Grolan- da, som inledde högtidsgudstjänsten med Toccata i G-dur av Diderik Buxtehude och kören sjöng sedan tre hymner, O kom, Guds ande god av Jacob Arcadelt, Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, motett av Joh. Nic. Krebs och O kom, du sköna dag av J. S. Bach. Därefter spelade orga- nisten två stycken ur "Legender" för orgel av Emil Sjögren. Kören framträdde med tre hymner O du Helge Ande, kom till oss in av Otto Olsson, Det spirar i Guds örtagård av Henning Andersson och I Pings- tens ljuga tid av David Ahlén. Efter preludium i C-dur för orgel av J. S. Bach utfördes Joh. Phil. Kriegers kantat Den rättfärdige blir hadan- ryckt för kör, stråkinstrument och orgel.

Efter församlingssång höll kyrko- herde emeritus Gunnar Nordquist, Väring, predikan över ordet i pingst- psalmen: "Livets Ande, kom från ovan, kom och bär från himlen bud", varefter han höll minnestal över kretsens medlem och ledamot av sty- relsen kyrkoherde Henning Anders- son, om hur till hans rika person- liga utrustning också hörde en mu- sikalisk begåvning långt över det vanliga och om hans inlevelse och kunnsighet i musikens och tonernas värld. Han var en av kretsens mest intresserade medlemmar och ett ljus och vackert minne har han efterläm- nat, som vi vill värda och bevara.

Gudstjänsten avslutades med com- pletorium och som postludium spela- des Apparition de l'Eglise Eternelle, En vision av den eviga kyrkan för orgel av Olivier Messiaen. Man sam- lades därefter vid kyrkoherde An- derssons grav och sjöng ur den krist- liga dagsvisan psalm 42:6-9. En son till den avlidne komminister Bengt Kullenberg frambar familjens tack för den gripande högtiden de fått vara med om.

Börstigsrättegången:

En höna sköts för länge sedan Roten till allt ont i Börstig?

2/5-70.

Idag, torsdag, är det final i Börstigsrättegången med parternas pläderingar. På tisdagen framlades resultatet av ingående psykiatrisk undersökning på rättsens bord. Enligt undersökningens sammanfattning har 23-åringen begått de gärningar han erkänt under psykisk abnormitet, som är att jämföras med sinnessjukdom och han är i behov av sluten vård.

Läkarutlåtande ändrar i sak ingenting i den del av målet som rört tidigare bränder samt mened. De två andra ynglingarna som avtjänat straff på de uppgifter 23-åringen lämnat kan fortfarande räkna med ny prövning.

På tisdagen behandlades skadegörelser mot en bil, parkerad på Smedslyckan i Börstig. Två av bilens däck hade skurits sönder. Dessutom gällde målet några sönderslagna rutor i missionshuset. 23-åringen, som tidigare erkänt detta, förnekade nu att han var den skyldige. Han har inte gjort sig skyldig till skadegörelser sedan 1965, sade han.

Vid polisundersökningarna efter skadegörelsen hade spårhund använts och den hade velat gå mot 23-åringens hem. Vi hade hund hemma och det var säkert vittringen efter den polishunden kände, förklarade ynglingen.

"God jul från tamhönsjägarna"

Dramatik fattades inte heller denna gång i den händelserika månadslånga rättegången. Ett vittne, som bl.a. hade fått bildäck sönderskurna, gav sin redogörelse om vad som hänt för några år sedan. När vittnet slutat sin berättelse, tog han upp ett kort

och lämnade det med en dramatisk gest till rättsens ordförande. Den häktade 23-åringen och en av målsägarna, tidigare dömd som delaktig i brotten, hade sänt kortet från en straffanstalt i Uppsala till vittnets svärfar. På kortet stod "God Jul önskar tamhönsjägarna". Pojkarna hade skrivit kortet tillsammans medan de satt i fängelset. En gång i barndomen hade pojkarna skjutit en höna för grannen.

Höna roten till allt ont?

Hönan skulle alltså ha varit roten till allt det onda som drabbat Börstig, till allt hat och elände som spreds över den lilla socknen.

AUKTION

på yttre och inre lösegendom förrättas lördagen den 30 maj kl 14.00 i Ekarp, Hjälmsered red, Börstig, då Gerhard Claesson låter försälja: 1 st. el.motor m. sladd, 1 st. gröp-kvarn, tröskverk, hästräfsa, arbetsvagn, handredskap.

Möbler, 2 st. chiffonjéer, byrå, soffor, bord, stolar, am.-klocka, kylskåp, kista, amerikakoffert, porslin, 1 st moped, cykelkärra, småhuggen ved, Kontant betalning.

Auktionsförrättarna

Häljersbränden är det så att fakta inte stämmer med de uppgifter den häktade lämnat. Den först lämnade detaljrika skildringen kunde vilken Börstigsbo som helst fantiserat ihop.

Advokat Kenne gick sedan igenom punkt för punkt och slutade med att tala om den djävulska uträkning som till synes har skett för att få 23-åringen misstänkt. Så fort han kommit hem till Börstig har det hänt något och så har 23-åringen blivit misstänkt. Han hörs av polisen vid alla upptäckliga tillfällen och slutligen tar han på sig än det ena, än det andra för att bli lämnad i fred.

Nu är han rädd. Han talar om vård, inte om straff. Jag tror att det är mycket därför han vidhåller sitt erkännande. Hans tidigare kamrater vädrar morgonluft och den häktade är rädd för en av dem. Därför erkänner 23-åringen. Sedan kan han alltid säga: Jag erkände men de trodde mig inte. Innerst inne hoppas den häktade på ett frikännande efter sex månader i ensamcell.

Oskyldig...

Det material som finns i denna rättegång har visat att den häktade är oskyldig, sade advokaten och jag ber rätten betänka vad det innebär med en fällande dom. Han kommer inte att överklaga. Detta är sista instansen. Påföljden för tillvitelse i ett fall anser jag avtjänad.

— Jag anholder om att häradsrätten idag försätter den häktade på fri fot.

Det blev sedan en kort diskussion mellan rättsens ordförande och advokaten och länsåklagaren gällande påföljd i form av psykiatrisk vård på sluten anstalt eller om ett tidsbestämt straff skall kunna avräknas från den tid 23-åringen suttit i häkte.

Efter en enskild överläggning meddelades att dom kommer att bli offentlig den 16 juni.

6 timmars plädering

Länsåklagaren Sten Styring pläderade i sex timmar på torsdagen och yrkade på sluten psykiatrisk vård för den 23-åriga chauffören. Åklagaren ansåg honom skyldig till sju mordbränder, falsk tillvitelse och mened i högsta domstolen. Fyra av bränderna har ynglingen erkänt.

Börstig-rättegången avslutad Försvaret yrkar frikännande

Den stora rättegången om Börstigsbränderna är slut. Under 17 rättegångsdagar, fördelade på fem veckor, har ett otal personer varit i arbete i Ulricehamns gamla tingshus. Utredningarna penetrerats, skisser studerats, många kvinnor och män har hörts som vittnen. Alla har försökt att om möjligt få allt klart som gäller de hemska händelser som ägt rum i den lilla socknen. Frågor har ställts: vem är den skyldige? Är det alla tre eller är det bara 23-åringen som erkänt fyra bränder och en del skadegörelse? Ingen har kunnat ge ett definitivt svar, men rätten har den allt annat än avundsvärda lotten att avge en dom och den kommer att meddelas den 16 juni kl. 16.00. 2/5-70.

I den här rättegången är det en person som erkänt — 23-åringen. Han påstår sig ha tänt på fyra ladugårdar och åstadkommit skadegörelser. Till detta ställer sig hans försvarare mycket tveksam. Han anser det ej styrkt att ynglingen åstadkommit förödelsten. Han ställer sig också frågande till om det inte finns fler pyromaner i Börstig.

Advokat Bertil Kenne sade rent ut under sin plädering igår att "dom" (polisen) har tagit fel kille. Fast han erkänner är jag skeptisk. Jag har haft ett svårt arbete genom att min klient erkänt men han vill gärna hålla med den han sist talar med. Så mycket kan jag också säga. fortsatte advokat Kenne, att hur domen än blir så orkar den åtalade inte med en rättegång till. Han kommer inte att överklaga. Han går på tabletter, han behöver vård."

Under nästan hela denna stora rättegång har — bortsett från de senaste dagarna — den häktades två kamrater varit med i salen som målsägande. De har hörts om allt som förekommit och de har nekat till att ha gjort något som helst olagligt.

Nu har det på intet sätt gällt att få fast dem för något, de har i stället hjälpt åklagaren att bevisa att de var oskyldiga. Länsåklagaren anser för sin del att han lyckats med detta. Advokat Kenne tycker det inte blivit styrkt att de är helt oskyldiga

och därmed skulle den falska tillvitelsen och meneden i HD falla bort.

Falsk tillvitelse

Försvarsadvokaten kan möjligen gå med på att den häktade 23-åringen gjort sig skyldig till falsk tillvitelse i ett fall. Det gäller branden hos "Quicken". Här påstod 23-åringen att en av kamraterna varit med, men det har visat sig att denne var i Falköping den kvällen och natten. Skulle han emellertid anses skyldig har han avtjänat sitt straff genom de sex månader han suttit i ensam cell, menade försvararen.

Visst har det hänt mycket i Börstig och frågan är om allt ännu är upplärat. Allt som allt är det 17 mordbränder och 69 skadegörelser. Vad man vet nu är att fyra mordbränder är erkända och ett 20-tal skadegörelser. Nog ligger det en hel del i advokat Kennes misstankar om att det kan finnas fler i Börstig som är skyldiga än de tre som misstänkts och även dömts.

Punkt för punkt

Liksom länsåklagare Sten Styring gjorde på torsdagen gjorde också advokat Kenne på fredagen, nämligen gick igenom punkt för punkt de olika brottsfallen. Han ansåg motiver, vara långsökta och vill inte hålla med att den gamla utredningen

var så underlig som ibland gjorts gällande. Det är lätt att vara efterklok, menade advokat Kenne och om detta fick han senare en replik från länsåklagaren, som talade om att hela den tidigare rättegången klarats av på en dag och hovrätten behövde bara några timmar på sig, inte längre än jag behövde för min plädering, sade han.

Advokat Kenne tyckte att detta med utebliven vallning hade över-skattats. En vallning hade varit på sin plats om det gällt en stockholmare t.ex., sade han men inte en infödd pojke som känner sin hemssocken utan och innan.

Underligt

Advokaten fann det också underligt att det sitter två grabbar i samma rum, anhållna hos polisen. Den ene av dem sitter där för att han blivit angiven av kamraten. Men det är ingen dramatik dem emellan. De skriver julkort och har det trevligt. Om det varit förnuftigt, tycker man — sade advokaten — att den som var oskyldig skulle velat skära den andre i bitar genom den falska angivelsen.

Inte styrkt

När det gäller branden i Hjälmsered ville advokat Kenne inte hålla för otroligt att den tillkommit på helt naturligt sätt. Ingen hade något motiv att bränna här. Åtalet mot den häktade är absolut inte styrkt, han är oskyldig, sade advokaten. I

Vår kära lilla Mor,
Farmor och Mormor

Anna Nilsson

* 1/2 1884

har i dag stilla och fridfullt lämnat oss, syskon, övrig släkt och många vänner. I ljuset och tacksamhet minne bevarad.

Nordhem, Frökindsgården
den 23 maj 1970

BARN
Barnbarn, Barnbarnsbarn

När jag skall lämna världen,
O lämna Du ej mig,
Och låt vid hädanfärden
Min blick ej släppa dig.
När vända trycker anden
I sista kampens nöd,
Kom då och lossa banden,
O Jesus, för din död.
Tack för omsorg stor
Du haft för oss, lilla Mor.

Jordfästningen äger rum i
Börstigs kyrka lördagen den
30 maj kl 11.00. Släkt och vän-
ner som önskar följa vår kära
samlas vid kyrkan och efter
aktens slut inbjudes till min-
nesstund å Kinnarps pensio-
nat.

Klädsel kavaj.

Svar om deltagande, var god
meddela senast den 28/5 till tel.
0515/111 70. Meddelas och in-
bjudes endast på detta sätt.

Lika välkommet som blom-
mor är en gåva till Rädde
Barnen.

Anna Nilsson. Fru Anna Nilsson,
född Jakobsson, Nordhem, Börstig,
avled på lördagen. Den bortgångna
var född i N. Asarp. Hon ingick
äktenskap med stenhuggare Johan
Nilsson och makarna bosatte sig i
Nordhem, Börstig. Fru Nilsson var
i yngre år flitigt anlitad som ko-
kerska vid olika evenemang i Börs-
tig och grannsocknarna. Den senaste
tiden har hon vistats på Frökinds-
gården.

Änka sedan drygt ett år sörjes hon
närmast av barn, barnbarn och barn-
barnsbarn samt syskon. 26/5-70.

BRISMENE

ORD. KYRKOSTÄMMA

hålls i hembygdsgården fre-
dagen den 29/5 1970 kl 19.30.
Ärenden: Se anslagstavlan.

Ordföranden

Börstigs Missionsförsamling

söndagsskola

26/5-70.

hade i söndags utflykt till SMU
ungdomsgård Ekborg, Blidsberg,
där sommarfest hölls tillsammans med
Kärråkra S. Vånga—Möne missions-
församlingars söndagsskolor. Många
barn och föräldrar och intresserade
mötte upp denna sommarfagra helg
med strålände solsken.

Högtiden inleddes med sången "Här
växlar det av vinter, sommar, höst
och vår", varpå fru Greta Ericson
välkomsthälsade och inledningstala-
de. Hon ledde sedan även festen. De
olika söndagsskolornas elever fick
därpå medverka med sång och upp-
läsning. Pastor Philip Enarson fram-
ställde bibelordet med flanellograf-
bilder. Sven Andersson framförde en
tävling, varpå det var tid för avslut-
ning och servering. Offer upptogs
vid tillfället.

På lördagen hade församlingen i
Börstig besök av C. Storek och Dahlgren
från Sv. Alliansmissionen. Pas-
tor Storek hade som ämne för pre-
dikan Jesu ord "Frid lämnar jag ef-
ter mig". Dahlgren sjöng flera sång-
er till dragspel och talade över Filip.
4:4 "Glädjen eder". Pastor Enarson,
som ledde mötet, manade till bön
och talade om väckelsestider. Offer
upptogs för SAM. Mötet avslutades
efter att Dahlgren sjungit "Jag knäp-
per mina händer kring korset" och
"Hav tack o Jesus".

— Fru Anna Nilsson, Frökindsgår-
den, Kinnarp, jordfästes på lördagen
i Börstigs kyrka. Fru Elsa An-
dersson inledde soveaktens med att
spela Preludium i e-moll av Bach.
Pastor Reidar Jahnsen sjöng "Här-
re, gör mig stilla" av Lina Sandell-
Berg. Kyrkoherde Evald Svensson
förrättade jordfästningen och höll
griftetal. Pastor Jahnsen sjöng "Det
enda som bär" av Lydia Lithe. Till
tonerna av Largo av Chopin fördes
kistan ut ur kyrkan för gravsättning.

Vid graven tog barnen först ett
sista farväl. Deras talan fördes av
sonen Erik Saverman, Stockholm.
Vidare talade svärsonen Paul Gus-
tafsson, Asarp, och för barnen ta-
lade Lennart Gustafsson, Halmstad.
Kyrkliga syföreningen represe-
nterades av fru Elsa Andersson, som
även frambrar ett tack för mångårig
vänskap. För personal, pensionärer
på Frökindsgården och Frökinds
socialnämnd talade dess ordf. Ver-
ner Granlund. En rik blomstergård
nedlades vid griften. Dessutom hed-
rades minnet genom gåvor till Sven-
ska Kyrkans mission och Rädde Bar-
nen. 2/6-70.

Brismene 1:a i insamlingen till Flämslätt

4/6-70.

Insamlingen till utbyggnaden av
Skara stiftsgård Flämslätt är nu uppe
i över 200.000 kronor. Aktiviteten och
initiativrikedomen när det gäller in-
samlingen har varit och är mycket
stor i stiftet.

I Brismene församling har man
kommit upp till 7:24 per invånare.
På andra plats kommer Öra försam-
ling med 4:65 och på tredje Molla
med 3:75.

BRISMENE - VESTARP

söndag kl. 15 missionsmöte. Pastor Reidar Jahnsén, Philip
Enarsson, Åtradalens blåsorkester, servering. Offer för Israels
mission. (Vid regn i missionshuset).

Börstig - Brismene

De barn som önskar deltaga i
simundervisningen
i Trädet som börjar den 22
juni torde anmäla sig senast
den 17 juni.
Tel. 521 36.
RK-kretsen

Missionsmöte på Västarp, Brismene

Brismene missionsförsamling hade i
söndags sitt traditionella sommar-
möte på Västarp. Åtradalens musikkår
under ledning av rektor Lennart
Börsbo inledde med ett flertal mu-
siknummer samt spelade sedan ock-
så till den gemensamma sången. Pas-
tor Reidar Jahnsen predikade över
dagens aftonsångstext. Mötesledare
vid den välbesökta gudstjänsten var
pastor Philip Enarsson. Han sjöng
också tillsammans med pastor Jah-
nsen två duettsånger. En kollekt upp-
ogs till Israelsmissionen. Den in-
ringade 315 kr. 15/6-70.

18/6-70.

Sluten psykiatrisk vård för 23-åringen i Börstig

Den 23-årige yngling som åtalats för mordbränder och
skadegörelse i Börstig fick sin dom på tisdagen. Härads-
rätten i Ulricehamn dömde ynglingen för falsk tillvitelse
och beslutade att han skulle överlämnas till sluten psykiat-
risk vård. Domen var på 160 sidor. Den 23-årige ynglingen
dömdes tillsammans med två kamrater 1965 för anstiftan
till mordbrand i Börstig 1964-65 samt skadegörelse. Yng-
lingen dömdes till ungdomsfängelse liksom en av hans kam-
rater, medan den tredje fick fängelse i två år och sex mån.

I november 1969, då hans kamra-
ter avtjänat sina straff förklarade
23-åringen att han ljugit på sina
kamrater när deras domar prövades
i Högsta domstolen. Han erkände
nu sig ensam skyldig till mordbrän-
derna och skadegörelsen.

I den nya Börstigrättegången, som
nu inleddes i mitten på april i år,
stod ynglingen åtalad för tre nya
mordbränder, två fall av skadegö-
relse, grov mened i Högsta domsto-
len samt falsk tillvitelse. Den falska
tillvitelsen gällde flera fall av brän-
der där han tidigare omtalat för po-
lisen att hans båda kamrater varit
med.

Häradsrätten i Ulricehamn fann i
sitt domslut det inte bevisat att den
åtalade anlagt de tre nya bränderna
och inte heller åstadkommit de fall
av skadegörelse han var åtalad för.

Han friades också för meneden i
Högsta Domstolen, där han påstått
att hans kamrater varit med om
bränderna i Börstig. Häradsrätten
fann det inte styrkt att ynglingarna
inte varit med vid anläggandet av
bränderna och kunde därför inte
döma den åtalade för grov mened.

23-åringen dömdes dock för falsk
tillvitelse i ett fall. Det gällde bran-
den vid Ekarp Kronogården i Börs-
tig. Vid polisförhör hade han upp-
gett att båda hans kamrater varit
med vid tillfället. Rätten fann det
dock styrkt att en av hans kamra-
ter inte varit med vid tillfället.

Den åtalade yrkade själv på sluten
psykiatrisk vård.

Den här domen innebär inte att
samtliga bränder i Börstig är upp-
klarade. Vem som står bakom mord-
bränderna 1967 på gården Hjälmse-
red och 1969 på de två gårdarna i
Hålbared är ouppklarad.

Rättegången i Ulricehamn under
våren har varit mycket kostnads-
krävande. Försvarsadvokaten Bertil
Kenne har fått 63.326 kr, vittneslö-
nerna uppgår till 4.197 kr, de två
målsägarna, kamrater till den nu
dömde och vilka tidigare suttit av
fängelsestraff för tidigare mord-
bränder i Börstig, har ersatts med
tillsammans 3.800 kr och för näm-
demännen har utgått ersättning med
6.000 kr exklusive resor och trakta-
menten.

Länsåklagare Sten Styring vill inte
kommentera domen eller uttala
sig om det blir aktuellt med över-
klagande. Försvarsadvokaten är
nöjd med domslutet. Något över-
klagande är inte aktuellt.

En av de två målsägarna vid den
senaste börstigrättegången ska in-
lämna resningsansökan till Högsta
Domstolen. Anledningen är att han
anser sig blivit oskyldigt dömd 1965,
då han dömdes till två och ett halvt
års fängelse för mordbränder. An-
sökan kommer att inlämnas genom
advokat Göran Cederwall, Jönkö-
ping. Skadeståndsanspråkets storlek
torde bli närmare 100.000 kr.

Börstigs kyrka

Midsommardagen: Församlingens och söndagsskolans utflykt till "Nabben" i Hökerum. Avresa från kyrkan kl. 14. Gudstjänst kl. 16. Pastor Reidar Jahnsen. Servering.

Alla välkomna.

Pastorsämbetet

BRISMENE

Söndag kl. 14

Missionsgudstjänst på Västarp. Pastorerna Jahnsen och Gullberg. Servering. Offer till Svenska Kyrkans Mission. Vid regn i Brismene kyrka. Kyrkkaffe i Bygdegården.

ALLA VÄLKOMNA!

Pastorsämbetet

c/6-70.

NATURSTIG

med tipsfrågor sönd. den 28 juni kl. 9—11. Start vid Mussla Börstig.

CKF

Vår kära lilla Mor och Mormor

Josefina Eriksson

* 25/12 1881

har i dag fått hembud.

I ljusst och tacksamt minne bevarad.

Döve, Börstig, den 29 juni 1970

BARN

Barnbarn

Barnbarnsbarn

Släkt och vänner

samt Börstigs Missionförsamling.

Ett hem hos Gud o ljuva tröst
För pilgrim, trött i livets höst.

Jordfästningen äger rum i Börstigs kyrka lördagen den 4 juli 1970 kl. 14.00.

De som önskar följa vår Kära samlas vid kyrkan och inbjudes efter akten till Minnesstund på Kinnarps pensionat.

Klädsel: kavaj.

Svar om deltagande, var god meddela senast den 3/7 till tel. 0515/113 20 eller 166 70.

Inbjudes och meddelas endast på detta sätt.

Lika välkommet som blommar är en gåva till missionen.

BRISMENE Biodlareförening

håller möte hos Oscar Larsson, Grolanda, sönd. 28/6 kl. 15.

Josefina Eriksson. Fru Ida Josefina Eriksson, född Johansdotter, Döve, Börstig, avled den 29 juni. Den bortgångna var född i Börstig 1881. Hon var varmt religiös och medlem av Börstigs Missionsförsamling. Den bortgångna sörjes närmast av barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

Många deltagare på naturstigen

CKF-avdelningen i Börstig anordnade i söndags en naturstig i Börstig. Start och mål var förlagda i närheten av Mussla gamla kyrkplats. Fågelsång och granars susning fick 114 tävlande lyssna till vid promenaden genom lugna och fridfulla marker. Rätta svar är följande: 1) Bilden av kyrkan var från Vadstena; 2) Mirabell är en sorts gula plommon; 3) Att Bo Baldersson är författare till deckarboken Harpsundsmordet visste de flesta, perpetuum mobile är en evighetsmaskin; 4) De tävlande visste också att i Alleberg väntar de järnklädda ryttarna; 6) Att Västtyskland placerade sig som trea i Mexiko var också känt; 7) Myrgång är ett sömnadssätt; 8) En jämnsmal avkivistad stam av ett yngre träd kallas slana; 9) En skock är 60 st.; 10) I guckuskon finns ingen pligg; 11) Ritzaus Bureau är en dansk nyhetsbyrå — svaret är Danmark; 12) Blomman på bilden var en brunkulla; 13) Den växande blomman på marken var en gråfibbla; 14) Burk nr 1 innehöll rosmarin; 15) Narvik är belägen norr om polcirkeln; 16) På Läckö slott pågår utställningen "Sten och guld ur Västergötlands jord"; 17) Romerska siffertecken för 1970 är MCMLXXX (ett kryss på kupongen); 18) Tångsnärtan är en fisk; 20) De flesta visste att J. A. Eklund skrivit psalmen 160 "Fädernas kyrka i Sveriges land".

Skilje frågan: Stenen var 3.965 kubikem. Fru Gunni Oskarsson, Vårkumla, gissade bäst — 3.961 kubikem. En flicka, också hon från Vårkumla, Kristina Gustavsson, var ensam om att prestera 19 rätta svar av 20 möjliga.

18 rätt: Stig Johansson, Asarp, Gunnor Jakobsson, Asarp, Axel Lundkvist, Kättilstorp, K-G Gustavsson, Vårkumla, Elsa Lundkvist, Kättilstorp.

17 rätt: Vivi-ann Lundgren, Börstig, Gunnar Krantz, Jäla, Sten Johansson, Börstig, Gunnar Johansson, Asarp, Rune Jakobsson, Asarp, Erna Johansson, Börstig, Valter Oskarsson, Vårkumla, Anders Gustavsson, Vårkumla, Ingrid Johansson, Asarp, Marita Johansson, Asarp, Arne Johansson, Asarp, Dagny Johansson, Börstig, Anders Johansson, Asarp, Kerstin Gustavsson, Vårkumla.

Begravningar

— I Börstigs kyrka jordfästes i lördags fru Josefina Eriksson, Döve, Börstig. Då de sörjande inträdde i kyrkan spelade fru Ruth Andersson Preludium i e-moll av Bach. Pastor Reidar Jahnsen sjöng "Herre min klippa". Officiant var kyrkoherde Sven-Erik Hagnerud, som griftetalade över orden i Luk. 2:29 samt förrättade jordfästningen. Pastor Jahnsen sjöng "Hela vägen går han med mig" av J. Nyström — F. Crosby. Vid baren i kyrkan talade döttrarna fru Britta Johansson och fru Ingeborg dare talade hrr Lennart och Torsten Carlsson, för barnbarnen fru Marianne Andersson och för barnbarnsbarnen fru Inga-Maj Andersson. Vi-Claesson, för släkten hr Josef Fridén och för Missionförsamlingen i Börstig fru Greta Eriksson. Till tonerna av Largo av Händel bars kistan ut ur kyrkan för att gravsättas i familjegraven på Börstigs kyrkogård. En rik och vacker blomstergård hade ägnats den bortgångnas minne.

Vid en minnesstund på Kinnarps pensionat sjöng fru Rut Andersson och pastor Reidar Jahnsen talade till minnet av den avlidna. En gåva upptogs till missionen.

Börstigidomen ej överklagad

Tisdag var sista dagen för överklagande av Börstigidomen. Inget överklagande har gjorts och därmed är den dom som fälldes i Börstigmålet den 16 juni av Kinds och Redvägs häradsrätt i Ulricehamn slutgiltig.

Från målsagarhåll har inlämnats resningsansökan till Högsta Domstolen mot en tidigare dom för Börstigbränder.

Börstigs missionshus

Kristi Förklarings dag hölls gudstjänst i Börstigs missionshus. Den började med en sommarsång, "Vi tacka Dig, o Fader kär" av Olga Holmén-Kullgren.

Pastor Philip Enarson sjöng till eget gitarrackompanjemang två sånger. "Gud i naturen — jag kan ej tivila. jag måste tro" och "Gud är god — jublen i rättfärdige". Dagens text var ämnet för predikan, hämtad från Matt 17:1—8. Sången "En stilla stund med Jesus" sjöngs unisont. Som solo sjöngs "Räds ej, jag är med dig". Som avslutning förenade Carl Appelqvist och Philip Enarson i bön. Kollekt upptogs för verksamheten.

Robert Gustavsson. Representant Robert Gustavsson, Kringlarp, Börstig, avled på torsdagen. Den bortgångne var född 1901 i Kölabymen kom tidigt med föräldrarna till Kringlarp i Börstig. Han har under en följd av år varit verksam som representant med olika försäljningsuppdrag. Sedan ett 20-tal år tillhörde han Börstigs missionsförsamling.

Han sörjes närmast av maka, dotter och svärson samt barnbarn.

Min käre Make,
vår gode Far och Morfar

Robert Gustavsson

* 7/6 1901

har idag stilla insomnat lämnande oss, syskon, övrig släkt och många vänner samt Börstigs Missionsförsamling.

Kringlarp, Börstig
den 23 juli 1970.

**ALFHILD
Kerstin och Paul
Kjell-Ake, Per-Olof**

Hastigt kom budet som vår glädje störde, men ifrån Gud det oss en hälsning förde, Död, men han lever Mfb. sångbok nr 402

Jordfästningen äger rum i Börstigs kyrka torsdagen den 30 juli kl. 13.00.

De som önska följa vår kära samlas i kyrkan och inbjudes efter aktens slut till minnesstund å Kinnarps Pensionat.

Klädsel: Kavaj.

Svar om deltagande senast den 28 juli till telefon 0515/113 20 — 166 70.

Meddelas och inbjudes endast på detta sätt.

— I Börstigs kyrka jordfästes i torsdags hr Robert Gustavsson, Kringlarp, Börstig. Prestaverande var hrr Nils Danielsson och Paul Gustavsson. Under stilla sorgemusik utförd av kantor Rut Andersson skedde samling i kyrkan. Pastor Reidar Jahnsen sjöng från läktaren "Led milda ljus". Officiant var kyrkoherde S. E. Hagnerud som griftetalade över orden i 2:a Tim. 1—10 samt förrättade jordfästningen. Solisten sjöng "Hemlands klockor".

Vid baren talade pastor Reidar, Jahnsen och frambar makans sista farväl. Under stilla orgelmusik bars kistan ut ur kyrkan för gravsättning. Svärsonen Paul Gustavsson frambar ett tack och sista farväl från sin familj och vidare talade Einar Andersson, Bengt Gustavsson, Axel Broman och Tage Häljestig. Greta Eriksson talade för missionsförsamlingen i Börstig. Dessutom talade Axel Gustavsson, Arne Pettersson, Gunnar Rudin och Nils Bergman. För Bröd. Wallin, Älmhult, talade entreprenör Oscar Aronsson. En ovanligt rik blomstergård smyckade vilorummet. Vid en minnesstund senare på Kinnarps pensionat förekom sång av kantor Rut Andersson och avslutningsord frambars av kyrkoherde Hagnerud.

BÖRSTIG

Friluftsgudstjänst

vid Mussla kyrkoruin söndag kl 14. Predikan av pastor Reidar Jansen.

Alla hjärtligt välkomna!

Vid regn i kyrkan.

Pastorsämbetet

SOMMARMÖTE

i Börstigs missionshus

sönd. kl 15.00.

O. Alteryd, Enarsson.

Sång och musik. Servering!

— 75 år fyller den 12 aug. lantbrukare John Abrahamsson, Ekersgården, Brismene och har blivit sin hembygd trogen. Under en lång följd av år har han brukat gården Ekersgården och därvid gjort sig känd som en duglig och framsynt lantbrukare. Han har deltagit i arbetet inom jordbrukets ekonomiska, politiska och ideella föreningar och har även varit aktiv inom hemvärnet. 11/8-70.

Börstigs missionshus 13/8-70.

Missionsmöte hölls i söndags i Börstigs missionsförsamlings regi o. började med sången "Brist ut, min själ, i lovsångens ljud". Pastor Ph. Enarson läste ur Rom 3:24 om rättfärdiggörelse av nåd, sjöng sedan "Hur gott att äga sann hjärtefrid" och förenade i bön. Evangl. Orvar Alberyd predikade med text från Matt. 28:18-20 — Jesu missionsbefallning. Pastor Enarson förde en intervju med Orvar och sjöng "Jag fick inte vara med när änglar sjöng en gång", varpå Carl Appelqvist avslutade med bön.

Servering förekom och missionsoffer upptogs.

NYA ATTENTAT I BÖRSTIG SABOTAGE MOT 2 GÅRDAR

Attentaten i Börstig har börjat igen efter nära ett års uppehåll. Natten till onsdagen drabbades Kronogården och granngården Tornarp. Däck skars sönder och taggtrådstängsel klipptes av i småbitar. Kriminalpolisen i Falköping säger sig inte ha några speciella spår att gå efter.

På Kronogården skars ett större och två mindre däck sönder på en självbindare som stod ute på ett gärde och vidare klipptes ett 240 meter långt taggtrådstängsel, som omgärdade en havreåker sönder på 75 ställen. På granngården Tornarp hade ett hundratal meter taggtrådstängsel klippts sönder på samma sätt. Kronogården — som arrendars av lantbrukare Lennart Johansson — har tidigare drabbats av mordbränderna. 1965 brann ladugården varvid ett 30-tal djur dödades.

Klockan halv sju på onsdagsmorgonen larmades polisen i Falköping om det inträffade. Fem man med hund åkte till Börstig och inledde undersökningen. Man håller nu på att titta närmare på en del tips. Några speciella spår har man inte att gå efter. Att säkra spår utomhus vid den här årstiden är mycket svårt.

En grupp på tre kriminalpoliser från Falköping skall ha hand om den fortsatta utredningen. Det är vidare klart att Börstig efter det inträffade kommer att polisbevakas nattetid.

Det är inte mer än någon månad sedan den som man trodde sista fasen i Börstig-affären avgjordes. Då — efter flera veckors rättegång — föll nämligen domen över den yngling från Börstig som åtalats för mened och mordbränder.

Polisen kollar tips i Börstig

Fyra man från falköpingskriminalen fortsätter undersökningen av attentatet i Börstig natten till onsdagen då två gårdar hemsöktes av någon som skar sönder däck och klippte av taggtrådstängsel. Av de tips man hittills kontrollerat har inget visat sig vara särskilt hett.

Bevakningen nattetid i Börstig fortsätter.

5/9-70.

Prästboställsmarken 12/9-70.

Stiftsnämnden i Skara tillstyrker hos kammarkollegiet att lantbrukare Olof Arvidsson, Brismene, Kinnarp, får tillstånd att för 130 140 kr förvärva prästbostället Brismene Stommen 2:1 i Brismene socken med undantag av ett område på ca 140 kvm. Arealen uppgår till ca 80 hektar.

Börstigs missionshus 10/9-70.

Församlingen hade i tisdags besök av pastor Elis Andersson från SAM. Mötet började med sången "O Jesus hur ljuvt är ditt namn", och "Långt bortom rymder vida", varpå pastor Andersson sjöng solo och förenade sedan i bön. Han utgick i sin predikan från psalm 40:1-6 med tema "Guds under"!

Man sjöng därefter sången "Nu är jag lycklig i alla skiften" av Nils Frykman. Greta Ericson avslutade med bön. Offer upptogs för SAM:s mission.

Trevlig släktträff i Börstig

10/9-70.

Att man med enkla medel kan ställa till med en trevlig släktträff visade ättlingarna efter lantbrukare Isak Abrahamsson och hans hustru Frida, Rylöka i Börstig. Deras fyra barn, Torsten, Alvar, Svea och Ella samlades med barn och barnbarn till ett knytkalas på en naturskön äng där man under denna sköna söndags-eftermiddag pratade, berättade historier, spelade och sjöng av hjärtans lust. Dessemellan tullade man den medhavda matsäcken på allehanda godsaker. Gården Rylöka, även kallad Hedenstorp, kom i släktens ägo 1840 och brukas nu av dottern Svea och hennes make Ragnar Sandahl. Man kom överens om att träffas igen 1972 för att fira 100-årsminnet av Isak Abrahamssons födelse.

DÖVE MEDELTIDSKYRKA

Om brytningen mellan kristendom och fornnordisk tro i Falköpingsbygden

12/9-70.

Av Einar Dahln

På den högsta punkten, "Lunnen", i Döve by i Börstig finns en sten (resten av en gånggrift?) med små skålgropar ("älvkvarnar"). Sådana urgröpningar smorde man i förkristen tid med fett eller man lade matvaror i dem. Detta kunde vara ämnat som näring för de där begravnings förfäderna. Det kunde också vara offer åt älvor (alfer), åt vättar och rån (gårdarnas skyddsandar) och andra fruktbarhetsmakter. Dyrkan av "makter" och gudar (= "makter", som fått egenamn) för fruktbarhet på fälten, bland djur och bland människor spelade en dominerande roll i de gamla nordbornas religion. Fruktbarhetsguden framför andra var

Frö (Frey). Somliga forskare anser dock, att dennes kvinnliga motsvarighet Fröja (Freya) var mera dyrkan, inte minst i Västergötland, i äldsta tider.

Guden Frö satt i sitt "hov" (gudatempel) i regel i form av ett träbeläie i en mycket naturalistisk utformning. Vid offerfesterna bestänktes gudabilden, menigheten och tempelväggarna med offerblod. Offerköttet förtärdes av menigheten under flitigt bruk av dryckeshornen med deras starka innehåll. De brummande fruktbarhetsångerna som sjöngs var enligt en kristens vittnesbörd så skamliga att de inte kunde återges. Då gudabilden fördes fram över fälten för alstring av god skörd, förekom stor erotisk lössläpplighet.

Oden var den för det enkla folket kanske väl förnäme allfadern, strids- och döds-guden, som tog emot stupade hjältar i Valhall, sin himmelska boning. Det finns emellertid forskare som menar, att dyrkan av Oden, som också hade med gården och marken att göra, var mera allmän i Västergötland, än man förut ansett. Hans namn går igen i åtskilliga ortnamn såsom Odens källa i Gudhem, Odens kulle (Odensberg) i Gökhem och i sockennamnet Odensåker. Namnet på hans gemål Frigg, med drag av kärleks- och modergudinna, återfinns i Friggeråker. En fruktbarhetsgudinna, kanske mest dyrkad söderut, var Nerthus, vars originellt vackra staty är placerad framför Medborgarhuset i Falköping. Konst-

verkets inte särskilt lättillgängliga innebörd sågs vara att symbolisera brytningen mellan den döende hedendomen och kristendomen. Statyns namn Nerthus Moriens betyder ju den döende Nerthus. Frågan om gudinnans dyrkan i våra bygder synes icke vara fullt klarlagd.

Den mest populära bondeguden var Tor, en representant för det goda. Till människornas skydd och värn stred han mot jättar och andra hemska andemakter. För dessa hyste folket en ångestfylld fruktan, en skräckkänsla som enligt berömd kyrkohistoriker var oerhörd.

forts.

Detta är en sida av vikingatiden, som man nog sällan tänker på, när man läser sagor och dikter om den livsglade och stridslystne vikingen. Tilltron till Tors hjälpsamma makt gjorde honom till en gud med något av frälsaregestalt trots hans vildsinta utseende. Det mänskliga behovet av frälsning, trygghet och frid gör sig i alla tider påmint.

Traktens runstenar

Tors vapen och symbol, ofta utformad i amuletter, var hammaren. På runstenarna från brytningstiden mellan gammal och ny tro, talrika i våra bygder, ersattes den i regel av det kristna korset. Detta framställdes ibland av de tvehågsna så likt hammaren att det kanske inte uppfattades av alla. Korsmärkta runstenar inte långt från Döve har vi bevarade nära Bengtsgården i Måne, i Kølaby vid kyrkan och vid bygdegården samt — den vackraste av dem alla — vid Alvared Frugården i Åsarp (Olsbrostenen).

Korset anger, att en ny och starkare gud, Kristus, korshjälten var på väg in i folkets liv.

Den nordiska tron var inte enhetlig. Den antog skilda former i olika landsdelar och undergick förändringar under tidernas lopp. Beröringen med kristendomen satte också sina spår. Likheten mellan den blide Balder och Kristus, mellan Ragnarök (världsundergång och världsförnyelse) och den yttersta domen är påtaglig.

Den gamla trons kris

På 1000-talet var den gamla tron anfrätt både inifrån och utifrån. Vörnaden och fruktan för de gamla gudarna hade minskat hos många. Tron på allehanda "makter" och naturväsen levde däremot länge kvar, som skrock ända in i våra dagar. En krass nyttyosynpunkt tog sig uttryck däri, att man jämte de gamla gudarna ansåg sig gärna kunna dyrka en till, t. ex. Kristus, om han visade sig vara till bättre hjälp i vissa situationer. Inte sällan berättas det också om människor som inte trodde på något annat än på sin egen kraft.

Offerplatser

Templerna i Norden i förkristen tid kallades ofta hov. I Hällstad har vi herrgården Hov. I det fornordiska tempel som säkerligen fanns där, han enligt mångas mening just ett ståtligt gudabeläte burit den praktfulla och tunga halsring av guld, som man funnit i grannsocknen Måne.

Stenaltaren ute i det fria benämndes harg och en helig plats i allmänhet lunda eller vi (ve). Kinneve(d), består av de gamla orden kind = ätt, släkt, och ve (biform till vi) och betyder (enligt professor Ivar Lundahl från Falköping) släktens helgedom. Inte underligt att centralorten i storkommunen Frökind förlagts dit! "Släkten" kan, enligt Lundahl, möjligen

I Döve, Börstig, har i dagarna en provutgrävning gjorts på det ställe som av traditionen utpekats som en medeltida kyrkplats. Utgrävningen har utförts av landsantikvarie Sven Axel Hallbäck, Skara, med assistans av bybor. Den bekräftar att traditionen haft rätt. Platsen är belägen på gården Döve Stom, ägd av Lennart Ivarsson. Där kommer en minnessten, en 2,70 m. hög natursten, funnen på gårdens ägor, att resas och vara klar för avtäckning med högtidstal och gudstjänst söndagen den 27 sept.

Med anledning av denna händelse publicerar FT ett par artiklar om Döve medeltidskyrka samt om brytningen mellan fornnordisk tro och kristendom. De är skriva av läroverksadjunkt Einar Dahlén, född i Döve och med djupa släktrötter där.

härstamma från en man benämnd Frökin, efter vilken storkommunen (ursprungligen häradet) fått sitt namn. Andra lärda räknar dock med möjligheten av att Frökind kan tolkas som Fröjas folk. Bland ortnamn med begynnelsen Frö kan nämnas två västgötska socknar Frölunda. I många namn är stavelsen frö helt enkelt ett adjektiv, som betyder fruktbar, bördig. Sista stavelsen i bynamnet Döve anses e/ ha med ordet ve, (vi) att göra utan med ordet vini = betesmark. Första stavelsen i den gamla formen Dövene förmodas betyda dalsänka — allt enligt Ivar Lundahl.

Redan före begynnelsen av kristen mission i Norden hade nordborna stiftat en viss bekantskap med kristendomen. Under sina vikingatåg och handelsfärder imponerades de högeligen av prakten i de kyrkliga gudstjänsterna och processionerna, de skimrande skrudarna och de hemlighetsfulla och "kraftladdade" latinska orden i mässan i de vackra kyrkorna. Kristus, dessa människors hövding och gud måste vara mycket mäktig, honom borde också vi ta upp som en av våra gudar, menade många av dem. Runstenarna i våra bygder nämner män som dött i Grekland (Kølaby-stenen vid kyrkan), på krigståg österut (sten från Smula, nu på Dagsnäs), i Estland — kanske efter färder in i det kristna Ryssland — (Olsbrostenen), och två bröder, av vilka den ene dött västerut, den andre i öster (sten på Dalums kyrkogård). De av deras kamrater som återvände hem förde säkerligen med sig starka intryck av kristet gudstjänstliv, de hade något att berätta, kanske om besök i den ståtliga Sofiakyrkan i Konstantinopel. En och annan hade måhända låtit döpa sig under sina utlandsfärder.

Utländska krigsfångar

Kristna fångar som blivit trälrar här i landet väckte uppmärksamhet genom sin fålmodighet och mildhet under hård behandling. De

vittnade med sitt liv och säkerligen också med ord för den som ville lyssna. Dock stred deras mildhet på ett för nordbon mycket anstötligt sätt mot den nordiska moralens stränga krav på hämnd, om någon handlat illa mot en själv eller ätten och på så sätt minskat ättens ära, hämnd på skadegöraren och hans ätt. Men en träl hade ju ingen ära att förlora!

Kristen mission

Den förste kristne missionären, Ansgar, kom redan på 800-talet till Sverige. Hans verksamhet inskränkte sig emellertid till Birka på Björköen i Mälaren och resulterade ej i några bestående kristna församlingar.

På 1000-talet, det stora missionsårshundradet, kom i stort antal framför allt tyska och engelska missionärer, icke utan en viss maktkonkurrens deras kyrkosamfund emellan.

Om engelsmannen Sigfrid berättas mycket, även om en stor del är legendariskt och följaktligen historiskt tvivelaktigt. Han skall i Husaby ha döpt den förste kristne svenske konungen, Olov Skötkonung (delade meningar råder dock härom). Denne ville i sitt kristna nit förstöra det berömda gudentemplet i Uppsala, den gamla trons främsta fäste. Svearna satte sig emot detta, och kungen fick i stället välja en annan del av landet för den kristna trons införande. Detta finge dock icke ske med våld, något som annars ofta var fallet i dessa tider. Kungen valde då Västergötland. Så berättar en gammal källa, Adams av Bremen historia om de hamburgiska ärkebiskoparna, från 1070-talet.

Sigfrid skall även ha verkat i Falköpingstrakten. Enligt den äldre västgötalagens biskopslängd (från mitten av 1200-talet) har han där utsett tre kyrkoplatser och invigt tre kyrkogårdar, nämligen i Frigeråker, Östra Gerum och Agnestad. Mäster Adam säger i sin krönika, att Sigfrid haft med sig många präster från England. Har någon av dem funnit vägen till Döve? Byn kallas av en forskare i denna tids historia (R. Friedner) — kanske en smula skämtsamt — en Lidans hamn- och stapelplats, medan Kølaby spelade en motsvarande roll vid Ätran. Vattenvägarna här var lite flera och bredare än nu för tiden!

Övergången till kristen tro

Kristnandet skedde på många håll genom tingsbeslut som gällde en hel bygd. Det torde i varje fall i regel ha skett gruppviss, även om det började med enskilda människor. I byarna, väl även i Dövebyn, bodde ett fåtal storbönder, en del av dem kanske vikingar och utlandsfarande handelsmän. De hade mycket husfolk, bl. a. trälrar. Resten var småbönder, samtidigt fiskare och jägare. En storbönde, kanske ledare av den gamla offer-tjänsten, blev gripen av det kristna budskapet. Det skedde genom missionärens förkunnelse och icke minst genom "heliga handlingar", t. ex. korstecknet, vilket han kan

ha funnit mera verkningsfullt än amuletten torshammaren, och genom de hemlighetsfulla "kraftladdade" ceremonierna i den kristna liturgien. Kristendomen blev för honom inte i första hand en lära att omfatta med förståndet, den blev en stark makt att gripas och beskyddas av. Den bjöd trygghet mot den gamla trons onskemakter och frälsning från fruktan för den domedag och de eviga straff för de oomvända som missionären utmålade i starka färger.

Budskapet om den mäktige Kristus förstärktes i hög grad genom berättelser om märkliga underverk, som utförts av hans tjänare, helgonen. De mest uppskattade underverken var nog i allmänhet inte av samma förändrigade art som i Ansgars bön, där han beder Gud om det undret att av nåd bli gjord till en god människa. Berättelsen om den missionär, som var så from att han kunde hänga sina vantar på en solstråle, var förmodligen mera beundrad.

I bästa fall kunde storbondens liv efter omvändelsen bli något av en predikan. Under alla förhållanden togs det som något naturligt, att ätten, alla underlydande och byfolket i övrigt följde honom. Någon individualism eller pluralism i religionen talades knappast på den tiden. Massdop torde ha varit mycket vanliga. På sina håll, t. ex. på Island, tilläts dock den som ville, att i hemlighet fortfarande blota till de gamla gudarna och att ut-sätta kläna spädbarn i ödemarken, vilket kyrkan förbjöd.

På olika sätt sökte kyrkan genom försiktig anpassning mildra brytningen med det gamla. Vissa av de gamla gudarnas funktioner överflyttades på de kristna helgonen, som kom att spela en mycket stor roll i folkets religiositet. Inte minst i Västsverige satte man stor tilltro till det norska skyddshelgonet Sankt Olov, som i stor utsträckning ersatte Tor, dock med yxa i stället för hammare. Falköping har ju Sankt Olovs kyrka. De gamla gudarna förkastades eller degraderades till onda andar. Gamla mycket besökta offerkällor kunde förvandlas till kristna vallfartsorter. Man reste ett kors vid dem. Sankt Sigfrids källa kan man se utsatt på kartor t. ex. från 1600-talet. Hedniska offerfester gjordes till kristna högtider. Än i dag kan vi lätt skönja fornordiska inslag i sättet att fira t. ex. jul och påsk.

En ny moral

Den kristna moralen stred i vissa fall mot den nordiska. Hämndepikten har redan nämnts som en svår punkt.

Däremot kunde den nordiska trohetsplikten mycket väl förenas med kristendomen. En nordbo, skulle intill döden vara trogen sin hövding. Den nykristne hade fått Kristus till sin hövding, honom ville han vara trogen., ty "Kristus är trofast, och svek är skam."

Döve Stom, Börstig

Sönd. kl. 15 Högtidlighet vid avtäckning av minnessten på gamla kyrkplatsen. Hälsningsord av E. Dahlén. Tal av landsantikvarie S. A. Hallbäck. Predikan av kyrkoherde S. E. Hagnerud. Körsång. Kaffeservering. Inomhus vid otjänlig väderlek.

Minnesvård rest på Döve Stom över förlorade medeltidskyrkan

20/9-70

Friluftsgudstjänst på "Lunnen" sedan täckelset fallit.

En minnessten över den medeltida kyrkan i Döve restes i söndags under stor tillslutning från bygdens folk. Den avtäcktes av kyrkostämmans ordf. Allan Johansson som berättade om den muntliga tradition i bygden som säger att det stått en kyrka på Döve Stom. Hans far brukade säga: "För i våla stod det ena körka på Stommen". Minnet av kyrkan har varit levande i bygden. Nämndeman Carl Öman gjorde på 20-talet så omfattande undersökningar på platsen som det var möjligt för en lekman att göra. Kyrkoherde Hugo Grefberg höll på 30-talet friluftsgudstjänster på platsen och tog upp kollekt till vård av området. Det är dessa pengar som nu använts till minnesstenens resande.

Människovärdets återupprättelse

Minnesstenen är rest på en hög, dominerande punkt vid Döve Stom, "Lunnen". Läget av den gamla kyrkan fastställdes nyligen av fackman, å landsantikvarie S. A. Hallbäck i kara gjorde en "lätt provdjupgrävning" på stället. Vid minnesvårdens vtäckning i söndags berättade han n vad som kan ligga bakom minnesvårdarna över det förgångna: Stenåldersfolket kom till denna rgd med egenartade och märkliga nkar om livet och döden. På Falrgden efterlämnade de 290 mäktiga enkammargravar, boningar för de ida som ändå på något sätt forsatte t finnas till.

Med bronsåldern kom en förskjutng eller förfining av fortlevnadsiken. Man hade iakttagit att de las kroppar försvann. Nu övernnade man dem åt elden. Men det ans något annat kvar, de dödas inen, själar, eller vad man kan ha nkt sig. De dödas aska jordsattes i höjder där det sköna land de beott utbredde sig för deras kvarlevande själar. Även i detta låg en respekt för människan, kanske för människovärdet.

Med järnåldern kom en nödtid, och

människovärdet gick förlorat. Det var ättestupornas och de i vildmarken utsatta barnens århundraden. Först när kyrkor började resas i landet återvann människorna respekten för sitt eget värde. På 1200-talet fanns över 500 kyrkor i Skaraborg.

De blev senare färre. Påven var den förste "kommunsammanläggaren" i landet då han lämnade tillstånd för flera små fattiga församlingar (kommuner) att gå samman om en kyrka och överge de små tempel de inte orkade underhålla. Slutet av medeltiden blev en tid av kyrkorasering och kyrkobyggnadsförfall. En andra sådan tid kom efter reformationen och en tredje på 1800-talet då man föraktfullt övergav de små medeltida templen och byggde stora vita kyrkor för all menigheten att samlas i samtidigt. I dag är oss de gamla övergivna templen dyrbara. Så även kyrkan på Döve Stom, av vilken bara minnet återstår.

I samband med minnesvårdens avtäckning hölls söndagens gudstjänst i församlingen på den gamla kyrkplatsen. Officiant var kyrkoherde Hagnerud. Efter gudstjänsten inbjöd kyrkomneskommittén de närvarande till kyrkkaffe på Döve Stom.

Täckelset faller. T.v. kyrkostämman ns ordf. Allan Johansson, t.h. markägaren Lennart Ivarsson.

Valkollekt

Den valkollekt som Börstig-Brisemene Röda korskrets upptog i söndags gav i Börstig 255 kr och i Brisemene 85 kr.

20/9-70

DÖVE MEDELTIIDSKYRKA

Dövekyrkan och dess gudstjänstliv

Av Einar Dahlén

Nuvarande Döve by i Börstigs socken av Skara stift hade under medeltiden (c:a 1060—1521) egen kyrka och utgjorde en socken, även om det först möjligen var en s. k. gårdskyrka, byggd av en förmögen enskild man och främst avsedd för hans husfolk och underlydande.

Den allra första kyrkobyggnaden var med största sannolikhet av trä och, kan man gissa, förlagd till den högsta punkten i byn, "Lunnen", av vissa fynd att döma en gammal offerplats.

Den säkerligen första stenkyrkan låg på gården Döve Stom, som nu (1970) äges av Lennart Ivarsson och tidigare innehafvs av hans förfäder.

Undersökningar på kyrkplatsen

Inga rester av kyrkobyggnaden är synliga ovan jord. Vid byggnads- och jordbruksarbeten har dock spår av murarna framträtt, och än i dag kan vid torr väderlek konturerna av murarnas sträckning iakttas. Likaså har, t. ex. vid ett källarbygge på 1870-talet, många skelett och skelettdelar av vid kyrkan begravda människor påträffats. Detta har berättats av min vid arbetet närvarande fader (f. 1855). Om dessa fynd samt om spår av murarna lämnades också år 1926 meddelanden till riksantikvariens dåvarande ombud, nämndeman Carl Öman, Kärråkra, av änkan efter gårdens förutvarande ägare. Öman gjorde noggranna ytundersökningar av platsen och ingav till riksantikvarieämbetet en utförlig redogörelse med skisser.

Någon sandsten kunde ej spåras vid denna undersökning. Utvald men otuktad gråsten syntes ha varit byggnadsmaterial. En hel mängd gråstenar med vidhängande kalkrester påträffades bl. a. i väggarna till en källare, där de än i dag kan iakttas.

I september 1970 verkstälde landsantikvarien i Skaraborgs län Sven Axel Hallbäck en provgrävning. På ett djup av c:a 10—20 cm. påträffades därvid gammalt murbruk från medeltiden samt sandstensrester. Detta togs som bevis för att platsen verkligen är den gamla kyrkplatsen i enlighet med traditionens uppgifter.

Dörrbeslag

Det enda som veterligen finns kvar från kyrkobyggnaden är ett par dekorativa dörrbeslag (40 x 20 cm.). Dessa uppges ha varit nyttjade som gångjärn på en staldörr i byn till mitten av 1890-talet, då de överlämnades till Borås museum.

Urkundernas vittnesbörd

Västgötalagen från 1200-talet anger kyrkornas antal i Ås härad, dit

I söndags restes en minnessten på den gamla kyrkplatsen i Döve, Börstig, där undersökningar skett under den gångna sommaren.

Läroverksadjunkt Einar Dahlén fortsätter här med en andra och avslutande artikel om Döve medeltidskyrka och utgrävningarna på platsen.

Döve då hörde, till 17, och man kan med skäl antaga att Döve var bland dessa. Att kyrka funnits i Döve framgår nämligen av Skara stifts kyrkliga jordebok 1540 som uppger, att kyrkorna i Döfwene och Sandhem (nu by i Börstig) "ære äfflagde".

Om ett köpebrev från år 1501 skriver den framstående historikern C. G. Styffe: "I Upsala Bibliotek finnes ett köpebref å Dövene i Birgistigh socken, Aas härad, utfärdadt af Päder Bengtsson i Paavatorp till hans moster Bengta Andersdotter 1501, hvaraf vill synas, som kyrkan då redan varit rase-rad." Han nämner också Döfwene d. v. s. Döve enligt en källa från år 1546.

Först hade träkyrkor byggts, oftast stavkyrkor uppförda av lodrätt ställt virke. Den enda i Sverige kvarstående av detta slag är Hedareds lilla kapell mellan Borås och Alingsås. Detta antages dock vara byggt så sent som på 1300-talet.

Efter 1000-talets stora missionssekel byggdes emellertid på 1100-talet en mängd kyrkor av sten. Lantkyrkor var i regel mycket små men i stället desto talrikare. Man beräknar antalet kyrkor i Västergötland på 1200-talet till över 500, enligt en forskare till närmare 600. I mitten av 1900-talet hade Skara stift endast 372 församlingar. Redan från mitten av 1300-talet minskades antalet kyrkor. Digerdöden anses ha ryckt bort en tredjedel av landets befolkning, i Västergötland ännu mer. Av Skara stifts omkring 500 präster överlevde enligt biskop Brynolfs levernesbeskrifning endast 34. Församlingarnas dåliga ekonomi gjorde då "pastoratsregleringar" nödvändiga. Även senare medgavs eller påbjöds sammanslagning av församlingar.

Huruvida Döve kyrka på Stommen byggdes i slutet av 1100-talet eller i början av 1200-talet synes vara omöjligt att avgöra. I varje fall är det fråga om tidig medeltid.

Kyrkans läge

Kyrkan låg sannolikt nära en fornsjö, nu sankmark, och ej långt från Lidan. En sådan placering finns det många exempel på i våra bygder. Den kan förklaras bl. a.

av det förhållandet, att stenkyrkan också skulle vara ett försvarsverk och "skyddsrum", svårtillgängligt för fiender. Källor och vattendrag hade ju dessutom sedan gammalt en särskild helgd.

När det gäller Döve-kyrkans interiör finns inga uppgifter utan vi får hämta kunskap från små katolska lantkyrkor i andra länder och i någon mån ta fantasien till hjälp. (En intressant och lättläst skildring av medeltidens kyrkoliv ges i John Nilssons bok *Kyrka och folk i Sverige*).

När den medeltida Döve-bon trädde in i sin kyrka, bestänke han sig med några droppar ur vigvattenskarret nere vid dörren och gjorde korstecknet. Vigvattnet ansågs ha demonfördrivande och renande verkan liksom skyarna av rökelse från prästernas och korgossarnas rökelsekar. Mitt framför altaret knäfull kyrkbesökaren, och till kyrkan kunde han gå inte bara på söndagens mässa utan när som helst under veckans dagar för enskild andakt. Kan man anta att det var lika vanligt här och då som nu i katolska länder? En särskild anledning till kyrkbesöket kunde vara behovet av att bikta sig för prästen. (Ett enkelt, tydligen mycket gammalt vigvattenskar av sten, ung. halvmeterhögt, har från Kineveds kyrka överförts till Falköpings museum.)

Utom mässan hölls i kyrkan lite längre fram i tiden bönegudstjänster enligt den s. k. tidegärdsritualen för olika tider på dygnet. Söndagen var f. ö. inte den enda dagen för högtidlig gudstjänst; helgdagarna var från början talrika och tillväxte alltmer i antal, så mycket att kungamakten fann sig föranlåten att söka åstadkomma en inskränkning av det överdrivna helgfirandet. Det fanns t. ex. inte mindre än sex olika Mariadagar.

De vitkalkade väggarna saknade kanske dekorativa målningar. Så var det vanligen i de små lantkyrkorna. Dock kunde här och var redan på tidig medeltid väggarna och det platta taket skimra av bildsviternas färger. Det kunde också hända att man smyckat väggarna i kyrkan — liksom i hemmen vid högtider — med färgrika bonader. Högst uppe på söderväggen satt fönstergluggarna, som var mycket små. Man ville vara skyddad mot de onda andarna, som tänktes komma från norr. Men vilka kan skälen ha varit för kvinnornas placering på gångens nordsida? Flera svar är tänkbara!

Det kom inte mycket dagsljus in i en medeltidskyrka, men belysningen från de flämtande vaxljusen kunde skapa en stark stäm-

ning. Ljusen kom också till stor användning vid olika kyrkliga ceremonier.

Demonutdrivningar

Dopfunten stod längst ned i kyrkan. Det odöpta barnet var ju enligt kyrkans lära i djävulens våld och ej värdigt att bäras fram i templet. Inte ens innanför kyrkporten fick det komma förrän en rad demonutdrivningar (exorciser) företagits. Vid dopfunten skulle barnet bl. a. högtidligen avsvärja sig djävulen och besvara frågorna om tron på den treenige Guden. Fadrrarna svarade i barnets ställe. Efter nedsänkandet i dopvattnet, i regel tre gånger — stundom endast vattenbegjutning —, fick barnet den vita dopdräkten och ett brinnande ljus. Dopfuntens viktiga uppgift gjorde att den fick en rik konstnärlig utsmyckning. Runt dess fot såg man hemska odjur med gapande käftar, ofta med ett döende lamm i gapet. Dessa odjur symboliserade djävulen, ur vilkens våld barnet blivit frälst genom dopet. Dopfuntens överdel (cuppan) var smyckad med bilder ur Kristi barnoms historia, och Kristus tronade där som världsdomare. Helvete och himmel stod emot varandra kämpande om människosjälens. Dopfunten i Döve kyrka finns tyvärr icke bevarad.

Mellan koret och långhuset hängerande Kristuskonungen. Bilden av den lidande och smärtfylde Frälsaren och Försonaren kom först senare mera allmänt in i kyrkorna. Korets altare hade nog en bildutsmyckning både ovanför altarbordet och på dess framsida. Det var kanske också försedd med en "gömma" för relikier av helgon.

Om det i Döve kyrka fanns ett snidat och förgyllt altarskåp, berodde väl på förekomsten av donatorer. Jämte ett sidoaltare framtill i kyrkan helgats åt "gudsmodern Jungfru Maria, den milda förebedjerskan", kunde det utmed väggarna finnas altare ägnade åt olika helgon.

Kyrkbänkar fanns det inga eller endast ett fåtal. Stående eller knäböjande deltog menigheten i mässan. Denna bestod i regel så gott som uteslutande av altartjänst. Församlingsång förekom inte. Mässans höjdpunkt var nattvarden, som ansågs innebära en upprepning av Kristi försonande offer på korset. Det högtidligaste ögonblicket, konsekrationen markerades genom den lilla mässklockans, primklockans klingande. Brödet och vinet hade förvandlats till Kristi lekamen och

forts.

forts. ↗

blod, och så skedde upplyftandet (elevationen) av nattvardselementen för tillbedjan från menigheten.

Menighetens deltagande i själva måltiden var sälsynt. I varje fall fick församlingen endast del av brödet. Nattvardsmässa kunde firas även utan nattvardsgäster.

Gudstjänstens språk, även vid textläsningen, var latin, något som kanske stegrade känslan av det hemlighetsfulla och övernaturliga.

I den förut omtalade Hedareds stavkyrka, räknad som välfartskyrka, har man funnit en sliten furuskiva inneslutande ett litet stycke diabasporfyr. Man antar, att detta tjänat som resealtare, innehållande relik.

I vår grannsocken Jälas kyrka har funnits ett mycket vackert relikskrin av trä, med överklädnad av förgylld koppar. Det förvaras nu i Skara museum. Enligt inskriptionen på det har det innehållit en bit av Johannes Döparens huvud!

Predikstol

Predikstol fanns ej i kyrkan. Någon egentlig predikan förekom inte. Den vanlige lantprästen hade för övrigt knappast någon utbildning för den uppgiften. Med tiden utkom dock här och var postillor till vägledning. Trots det rastlösa kyrkobyggandet på 1100-talet gavs det ej någon kvalificerad prästutbildning inom landet. Den kyrkliga bildningens enklaste teoretiska grunder och en viss praktisk övning fick den blivande prästen del av vid domskolan i stiftsstad. De utländska prästerna, i regel munkar, som inkallats, räckte inte till för de många kyrkorna. De första prästerna var därför i stor utsträckning bönder eller huskarlar (en konungs eller stormans "knektar" av lägre grad), som invigts av biskopen för att nödtorftigt utföra de kyrkliga handlingarna och som kunde få behålla sitt vanliga yrke.

Prästen var ålagd att efter textläsningen ge en kort tolkning av texten på landets språk — om nu detta påbud alltid efterlevdes, vilket har betvivlats. Han skulle också för de församlade uppläsa och helst söka lära dem sådana stycken som trons artiklar, Fader vår, de tio buden och Ave Maria.

Predikan kom till heders fr. o. m. 1300-talet genom de kringvandrande tiggarmunkarna, franciskaner och dominikaner (predikarebröder), som var goda och populära folkpredikanter på sina ofta improviserade "friluftsmöten", t. ex. på marknader, vid folkets arbete ute på åker och äng och andra folksamlingar. I deras predikningar var ofta instuckna drastiska historier och andra medryckande poänger. Närmast Döve belägna kloster för dessa ordnar låg i Skara, men tiggarmunkarna, som levde av folkets allmosor, drog sig inte för långa vandringar, som ju också var nyttiga för spåkande av köttet.

Ingen biktstol

Biktstol, som nu finns i katolska kyrkor, förekom inte på medeltiden. Själva mottagandet av bikt hörde dock till prästens mest angelägna uppgifter. I botsakramentet ingick ånger, bikt (= bekännelse för prästen) och gottgörelse. Prästen meddelade avlösning, tillsägelse om förlåtelse. Rätt brukat blev botsakramentet av mycket stor betydelse både för den enskildes själavård och för hela folkets religiösa och moraliska fostran. Gottgörelsen urartade emellertid med tiden till köp av avlatsbrev.

På kyrkogården invid kyrkan jordades de döda. Kroppen placerades i öst-västlig riktning med huvudet i väster. Till skillnad från sina förkristna fäder fick de ingen egendom med sig i jorden. Det måste under den första kristna tiden i Norden ha känts som ett svårt brott mot gammal sed, att de döda inte skulle få vila i ättebacken bland sina förfäder och i de efterlevandes närhet, varför stundom en runsten restes på hemmabyns gamla gravfält.

Klockstapeln

Något nytt för dövebon med den gamla tron var stapeln med vigda klockor. Kanske den var den allra första kyrkliga byggnaden som restes i byn. Förmodligen var den från början en enkel "galge". Klockornas klang manade inte bara till samling, den ansågs också hålla de onda andarna på avstånd.

Prästgården

Nära Döve kyrka låg prästgården. Den omfattade båda de nuvarande Stom-gårdarna. Äldre personer säger sig ha sett lämningar av prästgårdsbyggnader mellan kyrkplatsen och nuvarande landsvägen. I sin prästgård kunde prästen i äldre kristen tid bilda familj utan att detta sågs med obliida ögon av biskop eller församling. Men några år efter det berömda kyrkomötet i Skänninge 1248 påbjöd en påvlig bulla, att prästerna — även i Sverige — måste leva ogifta. Den präst som ingick äktenskap skulle bannlysas. Alla gifta präster under 50 år skulle driva bort sina hustrur.

Att detta påbud måste medföra svåra personliga tragedier är uppenbart. Hur det i verkligheten blev med prästens "familjeliv", det är en annan historia.

Mot slutet av medeltiden skall Döve kyrka, har det sagts, ha blivit en s. k. "redkyrka" (ridkyrka). Prästen i Börsting red dit, och bonden på Stommen var skyldig att bjuda prästen på middag och hans häst på spilta och foder. Detta kan möjligen betyda att Döve socken redan då sammanslagits med Börsting.

Kyrkans humanitära, sociala och allmänt kulturella betydelse

Säkerligen fanns det i Döve en motsvarighet till Korpstian borta i skogen i en annan västgötabygd. Gråt och jämmer hade ofta hörts därifrån. Där hade byfolket nämligen utsatt späda barn, som verka-

de sjukliga och klena. Det tog slut med detta, när byn blev kristnad. Det döpta barnet var ett Guds barn, som hade rätt till skydd och vård.

Inte heller ättestupan, dit gamla, utarbetade och sjuka fördes eller självmant styrde sina steg för att möta döden, kom vidare till användning. En högre uppskattning av människovärdet liksom omvårdnaden om sjuka och svaga hör till det mest utmärkande för kyrkans humanitära insatser.

Träldomen var en seglivad institution (i USA var ju neger-slaveriet tillåtet till mitten av 1800-talet). Det sägs emellertid, att många här i Norden, särskilt efter kristendomens införande, behandlade sina trälar mildt. Andra skänkte eller upplät åt dem allsköns utmark att röja och bebygga. Många ortnamn, som innehåller stavelserna -red, eller -ryd, -ryda, -rya, är tecken på röjningsarbete, givetvis även utfört av andra än frigivna trälar. Men direkt förbud mot hållande av trälar i vårt land utfärdades först år 1335 av konung Magnus Eriksson, när han på sin eriksgata passerade Skara. "Eftersom Kristus har friköpt alla, skall ingen längre vara en annans träl."

När någon i byn blev sjuk, kunde han kanske få hjälp genom medicinalväxter, som folk lärt sig att odla av munkarna, dessa föregångsmän i örtagårdsskötsel.

Även när det gällde byggnadskonst var munkarna banbrytande.

När dövebon var ute på långfärd, hade han möjlighet att få härbärg och skydd i något kloster.

En begåvad yngling kunde genom prästens förmedling bli sänd till ett kloster eller till domskolan i Skara, närmast för utbildning till präst. Studier och forskning inom av kyrkan begränsat område — bedrevs i klostren. Det högre utbildade prästerskapet samt munkar och nunnor var i stort sett den kulturbärande samhällsgruppen.

Vid rättstvister visade det sig nog för den enkle mannen, att vördnaden för lag och rätt genom kristendomen fått en djupare förankring. Förut hade det ofta, trots våra i många avseenden goda gamla rättsregler, visat sig att "rätten satt i spjutstängs ände", d. v. s. att den rike och mäktige satte sig över gällande rättsregler.

Dövekyrkans sista tid

När hölls den sista gudstjänsten i kyrkan på Döve Stom? När kan den anses ha varit raserad eller helt förfallen? Inga fullt exakta svar synes kunna ges på dessa frågor.

En uppgift föreligger, enligt vilken den sista gudstjänsten skulle ha hållits år 1499. Denna mening är förenlig med det förut citerade uttalandet av historikern Styffe om ett köpebrev av år 1501, av vilket det vill synas som om Döve kyrka redan då varit raserad. Enligt folklig tradition skulle kyrkans tak ha blivit bränt av danskarna under de svensk-danska unionskrigen, varefter församlingen ej förmådde återställa kyrkan i brukbart skick.

Den likaledes förut återopade Skara stifts jordebok 1540 säger, att kyrkorna i "Döfwene och Sandhem aere äfflagde". Detta uttryck kan enligt utlåtande (14/7 1970) av riksantikvarieämbetet "tolkas så att byggnaderna ha förstörts men kan också betyda, att de ej längre nyttjades för sitt kyrkliga ändamål".

Landsantikvarie Hallbäck anser det med stöd av föreliggande urkunder och i övrigt kända omständigheter sannolikt att Döve kyrka "har delat många andra små västgötakyrkors öde att socknen efter påvligt medgivande sammanslogs med någon grannsocken och den mindre kyrkan raserades under senare delen av medeltiden. Däremot bör den icke ha raserats efter reformationen, då detta antagligen skulle ha angivits i jordeboken."

Jag har här — förutom skildringen av kyrkobyggnadens historia — sökt ge en saklig framställning av medeltidens fromhetsliv sådant det, med sina ljusa och mindre ljusa sidor, tedde sig även i vår bygd. Värderingen av medeltidens tro och seder överläter jag åt läsaren. Som min personliga mening vill jag dock framhålla, att det avgörande för en kristen i alla tider är troheten mot det ljus han fått.

Vår kära lilla Mor,
Farmor och Mormor

**Alida
Andersson**

* 30/5 1886

har i dag stilla lämnat oss,
släkt och vänner i djup sorg
och saknad.

Kringlarp Börsting den 1 okt.
1970.

**BARNEN
Barnbarnen
Barnbarnsbarnen**

Hjälp mig, Herre, att vad
helst mig händer,
Taga av din trogna faders-
hand

Blott en dag, ett ögonblick
i sänder.

Tills jag nått det goda land.

Jordfästningen äger rum i
Börstigs kyrka lördagen den
10 oktober kl. 14.00.

Släkt och vänner, som önska
följa vår kära, gamlas i kyrkan
och inbjudes efter akten
till minnesstund å Kinnarps
Pensionat.

Svar om deltagande senast
den 8/10 till tel. 0515/113 20 el.
166 70.

Klädsel: Kavaj.
Meddelas och inbjudes endast
på detta sätt!

Alida Andersson. Fru Alida Andersson, Kringlarp, Börstig, avled på torsdagen. Den bortgångna var född 1886 i Vistorp men kom som barn med föräldrarna till Börstig. Tillsammans med sin make, Artur Andersson, har hon ägt och brukat en gård i Kringlarp, Börstig. Gården överläts till en son 1954. Hon har intresserat tagit del av kyrkliga syföreningens arbete.

Ånka sedan 1956 sörjes hon närmast av barn, barnbarn och barnbarnsbarn. 5/10-70.

Börstigs missionshus 3/10-70.

I söndags firades inom SMF Fältmissionens dag, då pastorerna på de olika platserna bytte talarstol. Börstigs församling fick besök av Torvald Nolebring från Ulricehamn. Mötet begynte med sången "Jag hörde Jesu milda röst" varpå pastor Nolebring ledde flera köror till gitarrackompanjemang och sjöng solo "Jesus om dig vill jag sjunga". Unisont följde "Kristus vandrar bland oss än". I sin predikan med utgång från Hebr. 4:12 framhöll talaren att det Gud sagt står han för. Flera solosånger förekom. Som välkomsthälsning och inledning avgav Greta Ericson ett kort vittnesbörd och avslutade senare mötet med bön. Offer upptogs för VMF.

Nästa söndag hålles familjegudstjänst.

Börstigs missionsförsamling

I Börstigs missionsförsamling hölls i söndags en mycket trevlig familjegudstjänst. Efter välkomsthälsning lästes från Matt. 18:1-6. 10 v. Pastor Philip Enarsson sjöng "Om Gud förglömde världen". Linnea och Britt sjöng till orgel och gitarrackompanjemang "Namnet Jesus — himmels hälsning" och "Nu är det Jesus och jag när nöden möter". Hur man får ett rent hjärta och rättfärdighetens nya dräkt belystes med bilder och likaså illustrerade pastor Enarsson "Änglarna och barnen" och sjöng köror med barnen. Gemensamt sjöngs "Jesus kommer" och "Skynda till Jesus". Elias Abrahamsson ledde böne-gemenskap. Mötesledare var Greta Ericson. Offer upptogs för söndags-skolverksamheten. 8/10-70.

15/10-70.

Skördefest i Brismene missionshus

Brismene missionshus var fullsatt vid skördefesten i söndags, när inledningssången "Kommen för Herren ned tacksamhet gamla och unga" sjöngs. Pastor Philip Enarsson inledde med att citera Jes. 9:3 samt hälsade välkommen. Ett tjugotal ungdomar från Gnosjö sjöng med verklig ångarglädje ett stort antal sånger. Pastor Herbert Eriksson, Gnosjö, prelikade över dagens text om tacksamhet. Högtiden avslutades med sången O må ingen bli tillbaka".

UNIK I STIFTET:

5/10-70.

Företagare från Börstig upprätthåller prästtjänst

Holger Ahgren, 57 år, tidigare företagare i Börstig, upprätthåller från den 1 oktober en vakant kommunistertjänst i Dals-Eds församling. Hans titel är tjänstebiträde och Holger Ahgren är unik i stiftet. Ingen med Holger Ahgrens bakgrund har tidigare fått en sådan befattning. Att han fått tjänsten är till stor del biskop emeritus Sven Danells förtjänst. Han har hela tiden stött och uppmuntrat honom.

Holger Ahgren.

Holger Ahgren har sedan 1966 varit veniat och tjänstgjort i kyrkor på Falbygden. Under den gångna vintern deltog han i kurser i Sigtuna och erbjöds sedan en befattning som tjänstebiträde, d. v. s. att ersätta en präst i Dals-Ed, i Nössemarks och Hobols församlingar med tillsammans 900 invånare.

Holger Ahgren har tillsammans med sin hustru drivit en sömnadsrörelse i Börstig och tillverkat kyrkliga textilier. För ett par år sedan blev han sjukskriven och tyckte själv att han måste ha någon form av terapi. Han började studera. Hittills har det gått bra, och han har planer på att fortsätta utbildningen.

I tisdags flyttade Holger Ahgren in i sin nya bostad, prästgården i Nössemark — hustru Elisabeth kommer så småningom efter. Han ser fram mot sin tjänst med ansvars känsla och "med verklig glädje".

I Börstigs kyrka jordfästes på lördagen fru Alida Andersson. Kringlarp. Samling skedde i kyrkan och som inledningsstycke spelade

kantor Rut Andersson Prelodium av L. Kastel. Pastor Reidar Johnsen sjöng "Jag vet ett namn". Officiant var kyrkoherde S. E. Hagnerud, som griftetalade med ledning av Joh. 14:1 och förrättade jordfästningen. Solisten sjöng "Tänk när jag min Frälsare skådar". Till tonerna av Fantasi av O. Gibbons fördes kistan ut ur kyrkan för gravsättning i familjegrav.

Barn och barnbarn tog ett sista farväl. För grannarna talade Gunnar Rudin och för god mångårig vänskap tackade diakon Anders Karlsson. Dalum. För Börstigs kyrkliga syförening talade pastor Johnsen. En rik blomstergård nedlades vid griften. 13/10-70.

BÖRSTIG

Ord. kyrkostämma
med Börstigs församling hålles i Bydegården torsdagen den 22 okt. kl 19.30.

Ärenden: se anslagstavlan.

Ordf.

Börstigs-Brismene Röda Korskrets har haft aftonunderhållning i bygdegården. Kretsens ordf. fru Cajsa Erenius hälsade välkommen varefter fru Laijla Hultberg framförde en kyrkoårsrapport i dikt och ton som blev mycket uppskattad. Uppskattade blev också Yngve Johansson med dottrarna Marita och Gunilla som sjöng och spelade som verkliga artister. I övrigt var det kaffeservering och paketauktion med kyrkoherde Olle Hultberg som utropare. Kh. Hultberg avslutade aftonunderhållningen med bön. Ett hundratal personer var närvarande och kvällen inbringade 1.400 kr. 24/10-70.

Edla Rudin. Fru Edla Rudin, maka till lantbrukare Gunnar Rudin, Kringlarp, Börstig, avled på lördagen. Den bortgångna var född 1891 i Liared.

Närmast sörjande är make samt en broder.

Brismene i topp 23/10-70.

Brismene är den församling i stiftet som hittills samlat in mest per invånare i Flämslättinsamlingen. Det insamlade beloppet är per invånare 7:24 och närmast efter kommer Gillstad och Sjögerstad med 7:08 resp. 6:12.

BRISMENE

Ord. kyrkostämma

hålles i Hembygdegården fredagen den 30 oktober kl. 19.30.

Ärenden: Se anslagstavlan.

Ordf.

Distriktsföreståndare Birger Dahlkvist talar över följande ämnen i

BRISMENE MISSIONSHUS

sönd. kl. 11 Förlåt oss våra skulder.

kl. 15 Jourhavande medmänniska.

tisd. kl. 19.30 Tidernas tecken!

onsd. kl. 19.30 Vad innebär Kristi tillkommelse?

torsd. kl. 19.30 Tusensårsriket — myt eller verklighet.

Alla Helgons Dag kl. 11 Avslutningsmöte, HHN.

Kretsens pastor o. sångare medverkar.

ALLA VÄLKOMNA!

Ätradalens Norra Församlingskrets

24/10-70.

Brissmene Missionshus

Söndag kl. 14.30 Skördefest, ungdomsgrupp från Gnosjö. Pastorerna Ericsson och Enarsson. Servering — offer.

Ettan och Tvåan och Trille

Lantbrukare Filip Winggren, Storegården i Brismene, kan notera en mycket snabb ökning av sin djurbesättning. Här om veckan födde kossan Corona II trillingar vilket är mycket sällsynt. Veterinärinrättningen i Skara är av uppfattningen att en sådan sker endast en gång på tiotusen.

Kalvarna — två kvigor och en tjur som redan döpts till Ettan, Tvåan och Trille — vägde tillsammans drygt hundra kilo när de föddes. Veterinär var inte tillstades under den ganska komplicerade kalvningen. Assisterade gjorde hr Winggren tillsammans med en granne och det gick bra. Corona

och hennes trillingar är vid utmärkt vigör.

Kalvarna var inte särskilt intresserade av FT-fotografen men till slut lyckades hr Winggren samla dem. Som ni ser på bilden tar Corona tillställningen med ett filosofiskt lugn.

21/10-70.

— I Börstigs kyrka jordfästes i tisdags fru Edla Rudin, Kringlarp, Börstig. Fru Rut Andersson spelade som ingångsmusik "Largo" av Händel. Fru Ingrid Hansson sjöng "Tack o, Gud" av J. A. Hultman. Officiant var kyrkoherde S. E. Hagnerud, som griftetalade över Joh. 3: 16, samt förrättade jordfästningen. Fru Ingrid Hansson sjöng "Var jag går i skogar, berg och dalar". Under stilla sorgmusik bars kistan ut ur kyrkan för gravsättning på Börstigs kyrkogård.

Vid graven framförde maken Gunnar Rudin i varma ordalag sitt tack. Vidare framfördes tack av brodern Gunnar, övriga släktingar, vänner och grannar. En rik blomstergård hade ägnats den bortgångnas minne. I blomstergården märktes en krans från Börstigs kyrkliga syförening. Kransen nedlades av kyrkoherde Hagnerud.

En minnesstund var anordnad på Kinnarps pensionat, där tal och sång förekom. En gåva till Lutherhjälpen upptogs. 7/11-70.

Aftonunderhållning i Börstig

Börstig-Brismene Röda Korskrets anordnar i morgon, fredag, aftonunderhållning i Börstigs bygdegård med medverkan av kyrkoherde och fru Olle Hultberg samt Yngve Johansson med döttrarna Marita och Gunilla. Paketauktion, lotterier och servering står vidare på programmet. 12/11-70.

Börstigs Missionshus 12/11-70.

Gudstjänst hölls i missionshuset på söndagens förmiddag, då Gunnar Hedström kallats att tala. Systrarna Majlis och Karin Karlström sjöng duett "Jag frälsning funnit".

Greta Eriksson ledde möte, välkomsthälsade, läste från Jak. 5:13-18 och förenade i bön. Gunnar Hedström predikade med text hämtad från Matt. 7:7 ur David Hedegårds översättning. Temat var Bönen. Efter predikan följde en bönestund. Majlis och Karin sjöng ytterligare en duett. Efter unison sång avslutade Elias Abrahamsson med bön. Offer upptogs för verksamheten.

24/11-70.

Filadelfia, Börstig

GUSTAV SÖDERHOLM.

Kl. 19.30. Bibelveckans avslutning.

Gustav Söderholm, Eriksson, sångarna.

Välkomna.

SKÖRDEFEST

i BÖRSTIGS missionshus
söndagen den 1 nov. kl 15.00.
Pastor Nils Blom, Ph. Enarsson, sånggruppen Conturen.
Servering. Offer.

Börstigs Missionshus 5/11-70.

Trots regnigt väder hade mycket folk mött upp till söndagens skördehögtid i missionshuset. Pastor Philip Enarsson, som ledde högtiden, läste dagen text från Fil. 3: 18-21, samt välkomsthälsade, särskilt dagens gäster, församlingens tidigare pastor Nils Blom och sånggruppen Conturen.

De unga sångarna framförde på ett förnämligt sätt flera vackra sånger. Pastor Blom predikade med text från Hosea 6: 11, med tema: Sädd, mognad och skörd. Servering förekom, varpå ytterligare sång och kort tal av Enarsson, som även avslutade med bön. Offerinsamling inbringade 500 kr.

Nästa söndag blir det predikan av Gunnar Hedström, samt sång av Majlis och Karin Carlsson.

BÖRSTIG- BRISMENE

ADVENTSVECKA:

Börstigs kyrka:

1 sönd, i Advent.

19.30 Adventsvesper, kh Hagnerud, kören.

Tisdag den 1/12 kl 19.30 gudstjänst, kh L. Hallgren. Därefter samkväm i bygdegården. Fredag den 4/12 kl 19.30 gudstjänst, pr. E. Malmensten.

Brismene kyrka:

Onsdag den 2/12 kl 19.30 gudstj., kh Hagnerud, barnkör. Därefter samkväm i hembygdsgården. Ljusbilder från Gotland.

Pastorsämbetet

1970.

Adventssamkväm i Brismene 5/12-70.

I Brismene kyrka hölls i onsdags en adventsvesper, där församlingens kyrkoherde Sven Erik Hagnerud predikade. Barnkören under ledning av kantor Ewy Hansson medverkade förtjänstfullt med flera sånger. Unisont sjöngs "Hosianna". Kollekten till Lutherhjälpen blev 90 kr., tidigare här i Brismene insamlats på domsöndagen 245 kr. till samma ändamål. Efter gudstjänsten hölls samkväm i Hembygdsgården. Kyrkoh. Hagnerud tog via filmbilder de närvarande med till Gotland och man fick se de gotländska kyrkorna, lövängarna och blomstren. Mycket folk hade samlats. De närvarandes tack till kyrkoherdeparet framfördes av kyrkvård Sven Andersson. På onsdagen anordnar Brismene kyrkl. syförening sin försäljning. Predikan hålles av kyrkoh. Ewald Svensson.

BRISMENE 1970.

Missionsauktion

i Hembygdsgården den 9 dec. kl. 19.00. Andaktsstund av kyrkoh. Ewald Svensson, Dalum. Försäljning av syfören. arbeten, paket och skänkta varor. Gåvor och paket mottages med tacksamhet. Kaffeservering - Lotterier. Alla varmt välkomna!

Kyrkliga syföreningen

BRISMENE MISSIONSHUS

Fredag kl. 19.30 Luciafest, medv. av past. Göran Gustafsson m. fru. Servering.

Alla Välkomna!

Juniorföreningen 10/12-70.

Syföreningauktion i Brismene 12/12-70

Brismene kyrkliga syförening höll i onsdags sin sedvanliga försäljning i hembygdsgården. Kyrkoh. Ewald Svensson, Dalum, inledde med en andaktsstund. Efter kaffeservering följde auktionen under hrr Harry Lassons och Sven Anderssons ledning. Mycket folk hade samlats och köpintresset var stort. Många goda bud gavs på värdefulla handarbeten och skänkta gåvor. Hela behållningen blev 2.220 kr. Till sist avslutades sammankomsten med bön och psalmen Herre, signe du och råde. Av förra årets behållning har till olika kyrkliga ändamål utdelats 1.910 kr.

BÖRSTIG

Missionsauktion

i Bygdegården onsdagen den 16 dec. kl. 19. Andakt ledd av pastor Reidar Jahnsen. Kaffeservering. Dragning av lotterier m.m. Gåvor mottages med tacksamhet.

VARMT VÄLKOMNA!

Kyrkliga syföreningen

SKOGSDAG

anordnas i Börstig onsdagen den 9 dec. 1970. Samling i Börstigs bygdegård kl. 10.00.

Program: Marknadsinformation, skogsvård m.m. Kaffe, skogstyg. Välkomna!

Skogsvårdsstyrelsen

Skogsägareföreningen

BRISMENE

Ord. kyrkostämma hålles i hembygdsgården torsdagen den 17 dec. kl. 19.30.

Ärenden: val av kyrkoråd, församlingsdelegerade m.m. Se anslagstavlan.

Ordf.

1970.

Många skogsägare från trakten hade samlats till denna speciella skogsdag. Här är det jägmästare Alvar Danielson, Skövde, som informerar vid ett hygge i Börstig.

Ett krävande år redovisades vid skogsdag i Börstig 12/12-70.

I härligt väder samlades skogsägarna i Börstigsområdet till skogsdag på onsdagen. Anslutningen var mycket god och när jägmästare Alvar Danielson, skogsägareföreningen Vänerskog, hälsade välkommen var Börstigs bygdegård väl fylld av skogsfolk. Utöver jägmästare Danielson medverkade skogsinspektör Gösta Larsson, skogsägareföreningen, samt skogsvårdskonsulenter Gustav Gustavsson och Tage Östberg, skogsvårdsstyrelsen, båda från Falköping.

Vid samlingen i bygdegården redogjorde jägmästare Danielson för det gångna året. Han sa bl. a. att det varit ett mycket krävande år både för Vänerskog och för leverantörerna. Dels hade avverkningen varit svår och dels hade man svårt placera allt virke. Det inflöt nämligen dubbelt så mycket virke, eller 1.200.000 timmer mot 600.000 normalt. Men tack vare fusionen med Vänerskog lyckades man placera allt sågtimmer. Vidare kunde Billingsfors ta emot en hel del liksom ett bolag i Norge.

Jägmästare Danielson informerade även om kapitalkampanjen "Vänerskog växer" som syftar till utbyggnad av de industrier som finns samt nybyggnad. Intresset bland länets skogsägare är gott, vilket dock inte hindrar att man efterlyser ännu flera kapitalinsatser för att målet skall nås. Det är ett projekt på 300 miljoner kr som skall förverkligas och här skall skogsägarna själva

bidraga med 50 miljoner kr medan återstoden skall lånas upp. Skaraborgsregionen skall svara för 9 miljoner, Örebro för 7, Bohuslän/Dal för 5 och Värmland för 23 av dessa 50 miljoner.

I det nya projektet ingår bl. a. en utbyggnad av Bäckhammars sulfittfabrik. Vänerskog har 24.000 medlemmar och siktar närmast på en 80 procentig anslutning inom regionen.

Skogsvårdskonsulent Gustav Gustavsson redogjorde därefter för hur man bäst tar tillvara stormskadad skog. Han informerade också om hur man kan förebygga stormskador och gick även in på arbetarskyddet.

Efter kaffe och varm korv åkte man till ett hygge i Börstig där jägmästare Danielson, skogsinspektör Larsson och konsulent Gustavsson gav ytterligare information.

Runar Johansson. Guldvaruarbetaren Runar Johansson, Falköping, avled på onsdagen. Den bortgångne var född 1944 i Börstig, där han också tillbringade sina uppväxtår. Han var först anställd hos Daniel Ekströms Guldvarufabrik AB och sedermera vid Guldvaru AB Alton i Falköping. Han sörjes närmast av föräldrar, hemmansägare Johannes Johansson och hans maka Dor., Frälsegården, Börstig, syskon, syskonbarn samt trolovad.

19/12-70.

Vår älskade

Runar

* 16/2 1944

har i dag fått hembud. Sörjd och saknad av oss, trolövad, släkt och många vänner. Hans ljusa minne skall alltid leva kvar hos oss.

Falköping och Börstig
den 16 dec. 1970.

**DORA och JOHANNES
JOHANSSON**

Anita och Bernt

Kerstin och Hans

Arne och Marianne

Jan-Olof

Inger

Syskonbarnen

Bert

Blott en dag ett ögonblick i sänder
Vilken tröst, evad som kommer på.
Allt ju visar i min Faders händer
Skulle jag som barn väl ängslas då.

Jordfästningen äger rum i Börstigs kyrka onsdagen den 23 dec. kl. 11.00. De som önska följa vår käre samlas i kyrkan och inbjudes efter akten till minnesstund på Kinnarps Pensionat.

Svar om deltagande önskas senast den 21 dec. till tel. 0515/172 00.

Lika välkommet som blommar är en gåva till Riksförb. för Hjärt och Lungsjuka, pg. 95 00 11, Stockholm.

BÖRSTIG

Ord. kyrkostämma

med Börstigs församling hålls i Bygdegården tisd. den 22 dec. 1970 kl. 19.30.

Ärenden: Val av kyrkoråd, församlingsdelegerade m.m.

Ordf.

BRISMENE kyrka

JULAFTON kl 24.00. Midnattsmässa. Tal av vice komm. Reidar Jahnsen. Sång.

ALLA VÄLKOMNA!

Pastorsämbetet

Vår käre Broder,
Morbror och Farbror

Gerhard Klasson

* 10/10 1894

har i dag stilla insomnat.

Ekarp, Börstig,
den 22 dec. 1970

SYSKON

Syskonbarn

Övrig släkt och vänner

Si, Jesus är ett tröstrikt namn
Och i all nöd vår säkra hamn.
Igenom Jesus få vi nåd
Och finna på det bästa råd.

Jordfästningen äger rum lördagen den 2 jan. kl 11.00 i Börstigs kyrka där samling sker. Efter akten inbjudes till minnesstund på Kinnarps pensionat.

Klädsel kavaj.
Svar om deltagande önskas senast den 29 dec. till telefon 0515/172 00.

Gerhard Klasson. Hemmansägare Gerhard Klasson, Ekarp Skattegården, Börstig, avled på tisdagen. Den bortgångne var född 1894 i Kärråkra. Sedan slutet av 1940-talet har han brukat Ekarp Skattegården.

Han sörjes närmast av syskon och syskonbarn. 24/12-70.

Kyrkostämma i Börstig 24/12-70.

Till kyrkoråd valdes: Karl Johan Holm, Prästbolet, Hans Johansson, Storegården, Bertil Broberg, Sandhem, Gunnar Blanck, Döve, Rune Johansson, Smedslyckan, Lars Westermärk, Döve. Personliga suppleanter: Håkan Andersson, Axelskog, Oskar Nilsson, Vintorp, Barbro Andersson, Kyrkskolan, Ingvar Torstensson, Bondarp, Erna Johansson, Sandhem, Asta Arvidsson, Tornarp. Till ordförande i kyrkorådet nyvaldes komminister Reidar Jahnsen efter Karl Johan Holm som avsåg sig. Holm valdes till vice ordf.

Till ordförande i kyrkostämman valdes Allan Johansson, Vintorp, och till vice ordf. Hans Johansson, Storegården, båda omval.

Till föreningsdelegerade omvaldes Karl Lundgren, Döve, Gilbert Arvidsson, Tornarp, Pål Gustafsson, Kringlarp, och nyval av Karl Johan Holm, Prästbolet, efter Ingemar Eriksson, som avsåg sig.

Samtliga val gäller 1971-73.

Till revisorer för 1971 valdes Gunnar Johansson, Döve, Paul Gustavsson, Kringlarp, Olof Westermärk, Döve.

BRISMENE missionshus

Söndagen den 27/12 kl 14.30

Söndagsskolans JULFEST.

Enarsson och barnen m.fl.

Sparbössetömning och offer för yttre missionen. Servering.

VÄLKOMNA!

Börstig-Brismene kyrkor 24/12-70.

Julhelgen i Börstig - Brismene inleddes med midnattsmässa julkvällen i Brismene kyrka. Här talar komminister Reidar Jahnsen, flickkören sjunger och det blir duettsång. I Börstigs kyrka blir det på juldagen tidig otta med predikan av pastor Jahnsen. Söndag efter jul välkomnas hela familjen till gudstjänst i Börstig och efter denna har söndagsskolan sin julfest i bygdegården.

Börstigs kyrkliga syförenings försäljning 24/12-70.

i Bygdegården gav ett mycket gott resultat. Pastor Reidar Jahnsen inledningstalade. Efter kaffeservering började auktionen med pastor Jahnsen och hr Olof Westermärk som utropare. Många mycket förnämliga arbeten hade skänkts till försäljning. Handstickade strumpor och vantar, broderade dukar och vepor, vackra virkade arbeten och i näversöm. Men även hemgjorda arbeten i keramik, stänkor och en mycket vackert snidad golvljusstake i trä.

Tillsammans med lotterier och servering inbringade auktionen 3.800 kr brutto vilket överstiger föregående år med 100 kr. Förra årets auktionsmedel har fördelats på följande vis: Svenska kyrkans mission 1.000 kr, Lutherhjälpen 500, Flämslätt 500, Inomeuropeisk mission 200, Skara stifts folkhögskola 200, och följande 100 kr vardera, Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, Göteborgs Stadsmission, Göteborgs diakoniansstalt, Skövde soldathem, Lekmannatjänst Lekmannaskolan, Svenska Kyrkans Sjömansvård och Israelmissionen.

BÖRSTIGS KYRKA

Nyårsafton kl 23.15 Nyårsvaka. Tal av komm. Reidar Jansen.

Kollekt till Lutherhjälpen.
ALLA VÄLKOMNA!

Pastorsämbetet (1970).

- I onsdags jordfästes i Börstigs kyrka guldvaruarbetaren Runar Johansson, Falköping. Som inledning på sorgeakten spelade fru Rut Andersson Bön av Cappelen och pastor Philip Enarsson sjöng därefter "Gud är din Fader" av Södersten. Pastor Reidar Jahnsen förrättade jordfästningen och höll griftetal med ledning av orden i Joh. 3:17. Pastor Enarsson sjöng "Jag vill säga detta allt åt honom" av A. Thomander.

Vid bären tolkades familjens tack av den bortgångnes morbror, Fritz Landin, Brismene. För släktingar talade Sven Andersson. Direktör Uno Sandell talade i egenskap av den bortgångnes chef och för arbetskamraterna vid AB Alton talade Ingemar Fingal.

Till tonerna av Chopins Largo föredes kistan ut ur kyrkan för gravsättning, där föräldrar, syskon och trolövad tog ett sista farväl. Övrig släkt och vänner uttalade avskedsord. Kusiner till den bortgångne sjöng "Löftena kunna ej svika". I den rika blomstergården märktes kransar från bl.a. Guldvaru AB Alton, AB D. Ekström med personal samt klasskamrater.

Efteråt hölls samling på Kinnarps pensionat, där pastor Jahnsen talade till den bortgångnes minne och flera sånger förekom. En insamling företogs till förmån för Riksförbundet för Hjärt- och Lungsjuka och inbringade en stor penningssumma. 24/12-70.

Julhelgen i Börstig-Brismene

Julafton hölls midnattsmässa i Brismene kyrka, vilken var fullsatt. Komminister Reidar Jahnsen talade över julens evangelium. En flickkör sjöng under kantor Evy Fast-Hanssons ledning och småflickorna Reidun och Karin stod för duettsång. Även julottan i Börstig samlade i det närmaste fullsatt kyrka. Komminister Jahnsen predikade och kyrkokören sjöng under kantor Rut Anderssons ledning.

Tredjedag jul hölls söndagsskolans fest och den inleddes med familjegudstjänst i Börstigs kyrka, där komminister Jahnsen predikade och barnen medverkade med sång. I festen i Bygdegården deltog ett 20-tal söndagsskolbarn med föräldrar och på programmet stod bl. a. lek kring granen och besök av tomten. 31/12-70.

Börstigs Missionshus

Julmöte hölls i Börstigs missionshus i söndags under god tillslutning. "Nu segrar alla trognas hopp" sjöngs som inledning. Pastor Philip Enarsson sjöng till luta Inga-Maj Johansson-Hörnbergs egen julsång "Jag vill sjunga om en konung". Sven Andersson, Kärråkra, avlade vittnesbörd med text från Amos 3:3, och gemensamt sjöngs "Se natten flyr för dagens fröjd" och "Stilla Nat". Pastor Enarsson predikade med utgång från Jesaja 9 om stor glädje och sjöng en norsk sång, "Jag är så glad för julekväll". Greta Ericsson ledde i bön och mötet avslutades med välsignelsen. Kollekt upptogs. 31/12-70.

Nyårsvaka i Börstig

I Börstigs kyrka hålls i kväll, nyårsafton, nyårsvaka med tal av pastor Reidar Jahnsen.